

קרוב אליך

עבודת ה' ברוח חסידית

"זרענו גרעינים נבטו פה קהילות"

אלפי אנשים מגיעים רק פעם בשבוע לבית הכנסת, ומרגישים בבית < המסורתיים זקוקים לרב שיגבש את הקהילה וינהיג אותה, וברשת 'שעלים' החליטו להרים את הכפפה < רבני השטח מספרים על סיטואציות מרגשות ושאלות הלכתיות שלא תמצאו בשום מקום אחר

עמוד 16

אלול וחוסר
ההתלהבות

שאלת השבוע

8

בריחת הזהויות
הרב זקס

10

לא בא לנו בטוב
אלול בצבא

14

צל"ש לחיילים

כמה אבנים
זרקו עליכם?

30

תלוי

התוועדות

"יש לך

נשק מוברח
למכירה??"

26

קומיקס

Carmei Gal
קהילת כרמי-גת
המתחם הדתי-לאומי בכרמי גת
ע"ש הרב יורם אברג'יל זצ"ל

קהילה של יישוב
יתרונות של עיר

1-700-500-555
www.bemuna.co.il

באמונה
בונים אדם קהילה

מתלבטים בין יישוב או עיר?
כבר לא צריך לבחור

ההבדל בין
מתנה נחמדה
למתנה בלתי נשכחת
זה כל הסוד!

מחפשים רעיון למתנה שתיכנס ללב
ותישאר בראש עוד הרבה שנים?
יש לנו בשבילכם רעיון מצויין:

סודות היהדות

המתנה
המושלמת
לחגים

יצירת המופת החדשה של הרב עדין אבן ישראל שטיינזלץ, המקיפה את אוצרות הידע של עם ישראל בפורמט ייחודי: מצד אחד הטקסטים המקוריים ולצדם עזרים וביאורים בעברית מדוברת, והכל באריזה נגישה, ידידותית ונעימה לעין

להשיג עכשיו:

ספרים

צומת

סטימצקי

ובחנויות הספרים המובחרות

סליחה שאני שואל, יש לך תשובה בקשר לסינון?

NETSPARK

נטספארק - הופכים מרחב מסוכן למרחב מוגן

▶ NETM.CO.IL ◀

המתבונן האדם

מבחר מאמרים מקוריים במשנת חסידות חב"ד, הדנים בשאלות הליבה של היהדות ובמועדי ישראל

רוצים לקבל את הקטלוג המלא של הוצאת מעיינות? שלחו מייל: mbook.co.il@gmail.com

בקרוּב:
מועדים

החסידות חוללה מהפך חשיבתי וסללה דרך משלה בסוגיות רבות בהשקפת העולם היהודית. תפיסותיה של החסידות עוררו דיונים רבים. איך הופכים את יעדי עבודת ה' על-פי התניא לריאליים ולאפשריים? איך מסבירה החסידות את מציאות הרע בעולם? ומהן הן עשר הספירות? ושאלה חשובה לא פחות - מדוע בכלל לעסוק בכל השאלות האלה? וכך באשר למועדי ישראל - מה משמעותם הפנימית של חגי ישראל ומועדיהם, ומה תרומתם למערך הכולל של עבודת ה' לאורך השנה?

בסוגיות אלו וברבות אחרות עוסקים שני כרכי הספר, המזמן אל פונדק אחד מבחר מאמרים מקוריים במשנת חסידות חב"ד, שהתפרסמו בגליונות 'מעיינות'. הכרך הראשון דן בשאלות הליבה של היהדות - אחדות הבורא, סוד הבריאה, מהותה של הנשמה, משמעות התורה והמצוות ותכלית בריאת האדם והעולם. בכרך השני עוסק מעמיק במהותם הפנימית של מועדי ישראל.

להשיג ברשתות אור החיים, יפה נוף, קה"ת ובכל הנויות הספרים המובחרות
ביריד החסידות ב"ט כסלו ובאתר mbook.co.il

מעיינות

בית הוצאה לאור לספרות חסידית

יש סוכות... ויש סוכות ירושלים

תצוגה מרהיבה, במחסן הראשי: מושב ברכיה, ליד אשקלון

קיינעס
סוכות מסקורי

***2582**

2582.co.il

סוכות
ירושלים
הסוכה למהדרין

נבדקו!

12 תשלומים
כלל ריבית

בדיקה של מכון התקנים קובעת! הסוכות החזקות פי 2 מהמתחרים!!!

12 שנות אחריות
על מחירי פלדה

נקודות מתקוות מהשפת אמת לעבודת אלול ותשרי

הרב ארנה הרצל

פראייר מי שמפספס

ההרגשה הנפלאה הזו, שבורא עולם כביכול 'צריך' אותנו. שהוא כאן בשבילנו. ברור, יש לזה השלכה תובענית - "לכן בחודש אלול, צריך כל אחד להבדיל עצמו מהבלי העולם הזה, להיות מוכן רק לעבודת ה' יתברך בלבד", החיים הם לא פיניק.

אבל, אל תשכח להתבונן על המהלך כולו. למה? למה בורא עולם דורש ממני לעבוד אותו? בשבילי. כי הוא אוהב את נבראיו, כי הוא רוצה שנתענג עליו ונהנה מזיו שכינתו (כלשון המסילת ישרים בתחילת הקדמתו), כי הוא טוב ו"טבע הטוב להיטיב", לנו, לברואים.

הכל בשבילנו. כמו אבא רחום, כל הדרישות, המצוות, החובות, האיסורים, החיובים, כל פרט ופרט מתורנתו הקדושה, הכל כדי שיהיה לנו טוב יותר.

אני לדודי - ודודי לי, כמו שאני מחויב לדודי, כך (כביכול) דודי מחויב לי. לא רק מחויב, רוצה, משתוקק. אבא שבשמים משתוקק לעשות לנו טוב. לא ניתן לו? לא נעזור לו? לא נפתח את ליבנו אליו, ונאפשר לו להיטיב עמנו? פראיירם. פראייר כל מי שלא עובד אותו.

כשאנו עומדים לפני ואומרים סליחות, כל אחד כמנהגו ובזמנו, אנחנו מכים גם על חטא. איזה חטא? חטא הפספוס. החטא של חוסר ההבנה שאין דבר טוב יותר מקיום מצוות הבורא. אין. היצר הרע אוהב להשכיח זאת ולגרום לנו להרגיש שאנחנו כפויים לעשות את מה שמנוגד לנו רק כדי לקבל שכר או שלא להיענש. אבל כשאנחנו מסיימים ללמוד תורה ואומרים "רצה הקדוש ברוך הוא לזכות את ישראל, לפיכך הרבה להם תורה ומצוות", אנחנו בעצם מכריזים שריבוי התורה הוא עבורנו, הוא זכות לנו. בואו נרבה זכויות!

דורשי רשומות אמרו כי אלול הוא ראשי תיבות של הפסוק בשיר השירים "אני לדודי ודודי לי". ההסבר הפשוט מתייחס למציאות היומיומית: אם אני הולך לקראת דודי, מקיים מצוותיו ועובד אותו, אזי דודי, הקדוש ברוך הוא, לי - הוא ייתן לי מברכתו וישפיע עלי מטוב.

אבל השפת אמת לא מסתפק בפשט הזה. הוא מעיין עמוק יותר, מדוע עקרון זה מלווה דווקא את חודש אלול, הרי יסוד רוחני זה נכון כל השנה? ! מה מיוחד באלול?

פשוט מאוד, אומר השפת אמת - זהו החודש המסיים את השנה, ומביא אותנו אל היום הגדול, יום בריאת העולם. היום בו בורא עולם החליט שהוא צריך אותנו כאלו.

אז ככה זה הולך - "שצריך להיות כל איש ישראל יודע, שנברא רק לשמש את קונו, ואין לו מציאות וצורך אחר כלל בעולם". זהו החלק הראשון, "אני לדודי". אבל "ודודי לי", "הפירוש גם כן כי כל מה שצמצם ה' יתברך עצמו הוא כדי להיות נודע בעולם, הכל לי". הכל בשבילי, בשבילנו. בשביל מי ברא הבורא את העולם? עבורנו. כדי שיהיה לו למי להיטיב.

זה ממש מרגש, לחשוב על כך שכל מטרת הבריאה היא - אנחנו.

"וקודם ראש השנה, שמתחדש הבריאה, צריכין לברר זאת, שכל הבריאה עבור בני ישראל".

אסור לנו להפסיד את החלק הזה של אלול. כולנו ממוקדים רק בחלק הראשון, במחויבות שלנו לבורא עולם. אבל אנחנו שוכחים להרגיש את "דודי לי", את

מפנקסו של חוזר בתשובה

עודד מזרחי | ORCHOZER@GMAIL.COM

יושב תהילות ישראל

לקציצות טעם מדהים".

המנה העיקרית הייתה תפלה לטעמי, אבל שבחיו של האיש גרמו לי לחוש שזהו מעדן.

האיש היה לבוש כחרדי מן המניין, ולא נראה כמו המסכנים האחרים שסעדו מסביב. התחלתי לפתח עמו שיחה, והתברר שהוא בעל משפחה שמתפרנס בכבוד, אך לאחרונה נכנס לתהליכי גירושין ומצבו הכלכלי הדרדר, עד שנאלץ להגיע לכאן. אבל הוא לא נתן לעצבות לכרסם בנפשו והחליט לראות רק את הטוב, עד שהקדוש ברוך הוא יחלצו מהמצור.

אחרי קינוח בפורינג פשוט, שזכה שוב ל"איזה יופי!", ברך האיש ברכת המזון, הודה למלצר וניגש לפתח המטבח להרעיף שבחים על המבשלת, ולאחר מכן יצא מהמקום.

ארו ניגש למקום מושבי.

"אין לך מושג איזו רוח טובה הכניס כאן היהודי הזה. ממש נתן חשק לכולם לתפקד. אני ממש מופחד שהוא יעזוב אותנו...".

"האמת שהיה תענוג לשבת לידו", אמרתי לארו, "כעת אני מבין את פירושו של הבעל שם טוב לכך שהקדוש ברוך הוא נקרא 'יושב תהילות ישראל', כלומר מתפרנס משבחייהם של ישראל. מי שיוודע לומר תודה בטוב טעם ודעת, יכול להחיות לא רק את בית התמחוי, אלא את העולמות כולם!

אדם חושב שאם ישבח את הקדוש ברוך הוא ואת האנשים שעושים טוב, יקיים איוו מצווה קטנה, אבל הוא לא מבין איזה אושר הוא גורם לקדוש ברוך הוא ולכל העולם כולו! בזכותו העולם ממשיך להסתובב...".

יום אחד ביקרתי אצל ידידי ארו, חסיד האחראי על אחד מבתי התמחוי בירושלים. עיר הקודש מלאה בקבצנים ושאר קשי יום, ומשופעת במוסדות חסד המכילים אותם. בירושלים אתה יכול להיות חסר כל ולחיות בכך מלך.

פניו של ארו היו קודרות, והוא סיפר לי שהוא שוקל לסגור את המקום.

"מה קרה?", תמהתי, "לא חבל לסגור מפעל של חסד שפועל מעל עשרים שנה?!"

"אני נשחק", סיפר, "עם כל הרצון הטוב, האווירה כאן קשה, רחוקה לגמרי מחסד. המבקרים לא אומרים תודה, המלצרים עצבניים, המבשלת צועקת, הטלפניות מאיימות להתפטר... מה אני צריך את כל זה?!"

ניסיתי לעודדו ולהשיא לו עצות, אך ראיתי שלבו חתום.

כעבור חודשיים עברתי ליד בית התמחוי והצצתי פנימה. לשמחתי הוא היה פעיל. נכנסתי לדרוש בשלומו של ארו וראיתי שהוא נמצא בלב עשייה שוקקת חיים. כאשר הבחין בי ניגש לעברי.

"אני רואה שיש לך מצב רוח טוב", אמרתי.

"נכון, ידידי", אמר בחיוך.

"מה קרה?", התעניינתי, "החלפת את המבשלת? גייסת טלפניות חדשות? הבאת מלצרים רעננים?"

"לא", ענה לי והצביע בעדינות לעבר יהודי שישב בכניסה למסעדה ואכל את מנתו.

"זה בזכותו", לחש באוזני.

"איך יתכן שאורח פורח משנה את התמונה?",

מקום ראשון
בשביעות רצון הלקוחות

באשטות 6000

פותחים שנה עם חגיגות יום הולדת לאמישראגז

גריל קני' החל מ-
1,299 ₪

כיריים
איטלקיות החל מ-
499 ₪

תנור 90 ס"מ
תוצרת איטליה
3,975 ₪

מחמם מים החל מ-
2,790 ₪

**ורק לקוחות אמישראגז
נהנים מ-87 ימים של מבצעים
על מהגון מוצרים עם אחריות אמישראגז**

תהיו בטוחים שזה
אמישראגז

להשיג בסניפי אמישראגז *3626 www.amisragas.co.il

סניפי אמישראגז ברחבי הארץ: מולטי סנטר צומת בית דגן, מולטי סנטר באר שבע רחוב הרצל 38, מולטי סנטר חיפה רחוב הנביאים 20, מולטי סנטר קרית אתא דרך חיפה 16 (ליד איקאה), מולטי סנטר פי"ת רחוב שנקר 17, אילת מרכז מסחרי סנטר, אריאל מרכז מסחרי אי רחוב יהודה 10, אשדוד מרכז מסחרי אי חנות 19, אשקלון רחוב צה"ל 8, בני ברק רחוב ירושלים 8, בת ים רחוב רוטשילד 35, דימונה מרכז מסחרי, הרצליה רחוב בן גוריון 17 (תחנת אגד), חולון כיכר ויצמן 3, חדרה רחוב הרברט סמואל 57, טבריה בנין רסקו מרכז מסחרי, ירושלים רחוב המלך גיורג 33-35, כפר סבא רחוב ויצמן 124, נהריה בנין רסקו שדרות געתון 20, עכו רחוב בן עמי 43, עמולה רחוב הנשיא 3, פתח תקוה רחוב ההגנה 25, צפת רחוב ירושלים 59, קרית אתא דרך העצמאות 50, ראשון לציון רחוב הרצל 52, רחובות רח' הרצל 184, רמלה שד' הרצל 69, רמת גן רח' הרוא"ה 2 קניון שופינג, תל אביב רח' אחד העם 34.

בכפוף לתקנון. המחירים לכיריים ולגריל אינם כוללים הובלה, הרכבה או חיבור. התמונות להמחשה בלבד. אין כפל מבצעים והנחות. תוקף המבצע עד 21.10.2018 או עד גמר המלאי (המוקדם מבניהם). מלאי מינימום במבצע: 500 מוצרים ממגוון המוצרים המוצעים. טל*24.

חסידיים אמרו שהבעל שם טוב הגיע לעולם בח"י אלול בשביל להחיות את חודש אלול.

איך נראה בעיניך אלול כיום, חי יותר? היראה הפכה לאהבה או שסתמיות תפסה את מקומה?

ואם אין אתם מאמינים
 הרב מאיר שקדי
 רבו של כפר הרא"ה

הבעיה הגדולה שלנו בימי אלול אינה היראה או האהבה, אלא הייאוש מכוחה של תשובה, המוביל אותנו לפספס את ימי התשובה ולהעביר אותם כלאחר יד. פעמים, איננו מאמינים באמת שכבר נוכל לתקן את אשר עיוותנו. הרי כבר בשנים קודמות שבנו על חטאים, בהם שבנו להיכשל גם השנה, ולכן כבר איננו מאמינים לעצמנו. אנו כבר לא מאמינים שימי אלול התשובה משפיעים במשהו, ולכן הם עוברים עלינו סתם, בלא כל עשיה ומחשבה. לעומת זאת כל סגולתם של ימי אלול נלמדת מהעובדה שאדם יכול לתקן את אשר נשבר והתקלקל מחטאיו, באמצעות עבודה של תשובה. סגולתם של ימי אלול נלמדת ממעשיו של משה רבנו, שעלה בימי אלול לתקן את חטא העגל ולקבל לוחות שניים. מכאן למדו חז"ל, שכפי ששימשו ימי אלול, אז בימי משה, הליקון החטא, ומה שנלקח מאתנו בעקבות החטא, כך ישמשו ימי אלול לתשובה וכפרה, בכל שנה ושנה.

כאן מתגלה כוחה האדיר של התשובה, שיכולה להחזיר את המצב לקדמותו. אם הלוחות נשברו בגלל חטאנו, מזמין אותנו הקדוש ברוך הוא לפסול אותם מחדש. אם נוצר נתק בין ישראל לאביהם שבשמים, אפשר לתקן אותו באמצעות עבודתנו ותשובתנו.

בעל הטורים (דברים 10) מוצא רמז לחודש אלול בפסוק (תהלים 136, יגיד) "לולא האמנתי לראות בטוב ה' בארץ חיים; קוונה אל ה' חזק ויאמץ לך וקוונה אל ה'". המילה "לולא" בהיפוך אותיות מהסוף להתחלה מרמזת על אלול. ביאור העניין הוא שדוד המלך מלמד אותנו בנוגע לתשובה כי אין קיום לתשובה כאשר מתייאשים מכוחה של תשובה לשנות, אלא יש להמשיך להאמין ביכולות שלנו להתקרב אל ה' ולשוב אליו, גם כאשר בדעתנו כבר אפסו הסיכויים להשתנות. לולא האמונה שאנו כולנו יכולים לראות "בטוב ה' בארץ חיים" לעולם לא נגיע לרגע בו באמת נשוב ונתקרב לה' יתברך.

ימי אלול לא יעברו עלינו כלאחר יד, רק כאשר נלמד ונבין כי כוחה של תשובה הוא בלתי מוגבל והיא קרובה אלינו ובהישג ידינו.

נאלצים להיות טבעיים

הרב נעם שפירא
 בית הספר לתורת הנפש

טוב, אנחנו, לצערנו, כבר הרבה אחרי הבעל שם טוב. וזה אומר שהעולם שאנחנו חיים בו היום הוא הרבה יותר תזזיתי, וממילא הרבה יותר שטחי. בהרבה מקרים זה מתבטא גם בלא מעט ציניות וספקנות לגבי השאלה עד כמה אפשר בכלל למצוא שד מענות אמת ועומק בחיים. ... כן! למרות שהדברים הללו אופייניים בעיקר לעולם המערבי, הם משפיעים לא מעט גם על העולם היהודי, ואפילו על זה של לומדי התורה ועובדי ה'.

ממילא, הדברים באים לידי ביטוי "לכל רוחב הגזרה" של החיים ושל עבודת ה', ובכלל זה באווירה-הלא-כל-כך-מורגשת של אלול.

אז השאלה היא, אם יש לנו דרך להילחם בזה ולשנות את זה, ואם בכלל זה מה שאנחנו רוצים לעשות?

כי יש גם משהו טוב, וברכה גנוזה ברדידות-לכאורה, ובחוסר הפאתוס של החיים בעולם ספקני וציני. והטוב הוא - אולי במפתיע - דווקא אפשרות חדשה לאמת ולטבעיות. כבר לא שייך לנו לעורר את עצמנו באמצעים חיצוניים, לייצר הרבה טקסיות ו"תפאורה" שמקדמת את המצב הנפשי והרוחני שלנו. אנחנו "נאלצים" פשוט לחיות את הדברים כמו שהם, להוריד ציפיות של חוויה מרגשת, ופשוט להיות מחוברים לדבר האמיתי.

הייאוש מ"להגיע למשהו משמעותי", מאפשר לנו לכוון את המשאבים הנפשיים שלנו לבניה אמיתית של קשר ישר ותמים עם ה', ועם עצמנו. ואז, בחשאי, מתפתחת גם חוויה שקטה, שכמעט לא שמים לב לכך שהיא שם, אבל בפנים בפנים היא הולכת ונכנית בבטחה. "לוחות שניים ניתנו בחשאי, ולכן יש להן קיום".

על מנת שהתהליך הזה אכן יקרה, אנחנו צריכים לכוון את עצמנו אליו. לוותר על חיפוש הטלטלה המרגשת והחוויה החזקה, ולהעדיף את הקשר הישר, הפשוט והאמיתי. לא להתרפק על זכרונות מימים עברו - של דורות קודמים או שלנו עצמנו בכיתה ט'... - אלא להאמין בחשיבות ולהעריך את העבודה ה"יבשה" והשקטה שאנחנו יכולים לעשות עכשיו.

והאמת, שדווקא באופן הזה העבודה וההתקדמות שלנו יכולות להיות מתוך הרבה יותר שמחה. אנחנו פחות בלחץ ויותר זורמים בטבעיות, והשמחה רק מתבקשת להצטרף לשם ולתת השראה של אמונה ואופטימיות.

סמכות הורית - אלוקית

הרב אורי גמסון
 מרצה לחסידות

אחד הנושאים החמים ביותר בהנחיית הורים הוא הנושא של "סמכות הורית". כולם רוצים להיות הורים טובים ואהובים, אבל דווקא במקום שהוא דומה ששימת הגבולות בין ההורים ובין הילד, וה"יראה" הבריאה של הילד מההורים נפגעת קצת והאהבה לא משתלבת עם היראה, אלא מבטלת אותה.

הדינמיקה שבין יראה ואהבה, היא היסוד להורות בריאה, והיא גם היסוד לקשר בריא וטוב בינו ובין הקדוש ברוך הוא.

אחד המשלים שהצליחו להפוך את אלול מן הקצה אל הקצה, הוא המשל המפורסם של בעל התניא, על המלך שיוצא לשדה ומראה פנים שוחקות לכולם. פתאום הפך חודש אלול מחודש של אימה ויראה מגזר הדין שעומד להינתן בקרוב ומחשבות על מה שהולך לקרות לי, לחודש של "קרבת אלוקים לי טוב".

אבל ברדיק בנקודה הזו נמצא אתגר לא פשוט. כי בואו ננסה לתאר לעצמנו שיוצא אדם לשדה פוגש שם את המלך, אך לא יודע מיהו, או אפילו אם הוא יודע מיהו, הוא לא ממש מודע לעוצמתו וכוחו. בשביל האיש הפשוט הזה מדובר בעוד אדם חביב וחייכן, ולא קורה שם שום דבר משמעותי מעבר לתחושה נעימה של מפגש רעים חביבים.

לעומת זאת, דווקא במקום שבו האדם מודע לגמרי לעוצמתו וגדלו של המלך, ואז הוא פוגש אותו בשדה כשהוא מחייך אליו, דווקא אז הוא מסוגל לפתח אהבת אמת אליו בעקבות הקרבה. כי אהבה מתחזקת במקום שבו היא לא מובנת מאליה.

משל נפלא מביא בעל התניא בספרו, על מלך שעוזב את כל הדיונים החשובים עם השרים ורבי המדינות, בכדי לנקות את הלכלוך של בנו. הרי כשהבן יגדל וישמע על הסיפור, הוא פתאום יקלוט מה נעשה כאן עבורו ועל ידי מי ומתי. ורגש של יראה ובושה מחד, ואהבה כובשת מאידך, ימלאו אותו.

לכן דווקא עבודה על מידת היראה, לפני המפגש עם האהבה, נצרך כאן כל כך. דווקא חודש אלול הוא הזמן להעמיק ולהתבונן בגדלות ה' ורוממותו, ואז אם נרצה, נקלוט פתאום שזהו אותו המלך שנמצא איננו בשדה ותחושה בריאה של אהבת אמת תכבוש אותנו.

הראש שנה וברכותיה

היומן שאת רוצה
לשנה החדשה

הצטרפי לאנשי הנשים שכבר רכשו את

"שנה וברכותיה" היומן השנתי של הרבנית ימימה מזרחי

לנשים שרוצות לצבוע ביופי את יומן.

מנות קטנות של תורה נשית משמחת, ימי פטירת צדיקים וצדיקות, זמני היום ביומן צבעוני ומאיר שצובע כל יום בצבע חדש.

מתנה > למזמינות באתר עד ראש השנה
מוסף כוונות וסימני ראש השנה של הרבנית ימימה במייל

להשיג בכל חנויות הספרים | בטל. 077-8066747 | באתר www.parasha.org

פרשת כי תבוא | מה הסיפור שלנו

[2] הם גם היו הראשונים לראות את ההיסטוריה עצמה כסיפור ארוך שיש לו נושא-על. כל תקופת המקרא נתפסה כסיפור אחד כזה, שהנביאים פירושו.

[3] נושאה של ההיסטוריה המקראית הוא גאולה. הסיפור מתחיל בסבל, יש לו חלק אמצעי ארוך על הדרמה האינטראקטיבית שבין אלוקים לעמו המובילה לגלות, והוא נגמר בשיבה אל המולדת.

[4] הסיפור נועד שיפנימו אתו: זהו המעבר מהיסטוריה לזיכרון, וזה גם עניינו של מקרא הביכורים. האדם שעמד עם טנא ביכוריו בחצר המקדש והשמיע את פסוקי מקרא הביכורים הכריז בכך: זה הסיפור שלי. בהביאי ליירושלים את פירותיה של הארץ הזאת, אני מציין את היותי והיות משפחתי חלק ממנה.

[5] חשוב מכול: הסיפור היה בסיס הזהות. זהו, בעצם, ההבדל בין היסטוריה לזיכרון. היסטוריה היא התשובה לשאלה "מה היה"; זיכרון הוא התשובה לשאלה "מי אני". אדם שלקה בשיטיון ואיבד את זיכרונו, איבד את זהותו; וכך גם אומה שאיבדה את זיכרונו. כשאנו מספרים את סיפור עברו של עמנו, אנו שבים ומחיים את זהותנו. בזכותו יש לנו הקשר המאפשר לנו להבין מי אנחנו בהווה ומה עלינו לעשות כדי להנחיל זהות זו לדורות העתיד.

קשה לתפוס את גודל חשיבותו של הדבר אז וגם היום. המודרנה המערבית עמדה בסימן שני ניסיונות לברוח מהזהות. הראשון, במאה ה-18, היה הנאורות. זו הניפה שני דגלים אוניברסליים: המדע והפילוסופיה. מבחינתה של הנאורות, המדע מבקש לגלות חוקים אוניברסליים, כאלה הנכונים בכל מקום ובכל זמן, והפילוסופיה נועדה לגלות מבני חשיבה אוניברסליים.

זהות היא עניין של קבוצות. יש בה "אנחנו" ויש בה "הם" הנבדלים מאיתנו. הצרה היא שקבוצות נוטות להתעמת זו עם זו. על כן ביקשה הנאורות ליצור עולם בלי זהויות, שבו כולנו פשוט בני אדם. אלא שאנשים אינם יכולים לחיות בלי זהות, וזהות לעולם אינה אוניברסלית. היא תמיד פרטיקולרית, כי זו מהותה: אנחנו בני אדם ייחודיים בזכות מה שמבדיל בינינו לבין בני האדם האחרים. משום כך, תחום-עיון ששם לו למטרה להעמיד תבניות אוניברסליות לעולם לא יעמוד על מלוא משמעותה של הזהות.

זה היה הכתם העיוור של הנאורות. הזהות חזרה בקול רעש גדול במאה ה-19, ונסמכה על אחת משלוש רגליים: לאום או גזע או מעמד. במאה העשרים, הלאומנות הובילה לשתי מלחמות עולם; הגזענות הובילה לשואה; ומלחמת המעצמות המרקסיסטית הובילה לסטלין, לגולאגים ולק"ב.

מאז שנות השישים של המאה העשרים, המערב נתון לניסיון נוסף לברוח מהזהות - הפעם לא אל האוניברסלי אלא אל האינדיבידואלי, מתוך אמונה שזהות היא דבר שכל אדם בוחר לעצמו. אלא שזהות אף פעם אינה נוצרת כך. זהות נוגעת תמיד לחברות בקבוצה. כמו השפה, גם הזהות היא במהותה חברתית.

כפי שקרה אחרי הנאורות, גם עתה חוזרת הזהות למערב בקול רעש גדול - הפעם בדמות "פוליטיקת הזהויות" המתבססת על מגדר, אתניות או נטייה מינית. אם ניחם המערב לתופעה זו לשגשג, היא עתידה להובילו אל עוד אסונות היסטוריים. פוליטיקת הזהויות מאיימת על עתיד הדמוקרטיה הליברלית.

מכאן משמעותו הכבירה של טקס מקרא הביכורים. בזכותו סיפרו יהודים באופן סדיר את סיפור ה"מי אנחנו" וה"למה" שלהם. אין עוד אומה שהאדירה כיהדות את מעשה הסיפור של סיפורה הקיבוצי, ומשום כך הזהות היהודית היא העמידה ביותר שידע העולם, היחידה ששרדה אלפיים שנה בלי שום בסיס גורמלי של זהות: לא כוח מדיני, לא ארץ מגורים אחת ולא שפת דיבור יומיומית משותפת.

לזהות היהודית אופייני מה שהפסיכולוג דן מק'אדמס מכנה "העצמי הגאולי". אנשים בעלי סוג זה של זהות, הוא אומר "מעצבים את חייהם כסיפור על גיבור מוכשר הנתקל בילדותו בסבלם של אחרים, מפתח בנעוריו אמונות מוסריות חזקות, ובשנות בגרותו חותר בהתמדה קדימה ולמעלה מתוך ביטחון שחוויות שליליות סופן להיגאל". יותר מסוגים אחרים של סיפורי חיים, העצמי הגאולי "מגלם את האמונה שאפשר להתגבר על דברים רעים, ומאשר את מחויבותו של המספר לבניית עולם טוב יותר".

התמקדותו של הסיפור המקראי בגאולה היא המייחדת אותו כל כך. כשאנו פועלים בשותפות עם הקדוש ברוך הוא, אנו יכולים לשנות את העולם. סיפור זה הוא המורשת שלנו כיהודים והתרומה שלנו לאופקיה המוסריים של האנושות. מכאן הרעיון משנה-החיים: את חיינו מעצב הסיפור שאנחנו מספרים על עצמנו, ועל כן כדאי שנוודא שסיפור זה מדבר אל הנעלות בשאיפותינו - ולספר אותו מעשה שגרה.

מראה השיירות נושאות פירות הביכורים המגיעות מכל כנפי הארץ היה ודאי מרהיב עין ומשובח נפש. אבל החלק החשוב ביותר בטקס היה בתוככי המקדש. כל אחד אחז בשולי סלו, והכוהן היה מניח ידו מתחת לסל ומניף אותו הנפה סמלית - ומביא הביכורים היה ממשיך לפסוקים הבאים, האמורים כולם בפרשתנו:

אַרְמֵי אֲבִד אֲבִי וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגְדַּל שָׁם בְּמִתֵּי מַעֲט וַיְהִי שָׁם לְגוֹי גָּדוֹל עֲצוּם וָרֹב. וַיִּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרַיִם וַיַּעֲנוּנוּ וַיִּתְּנוּ עֲלֵינוּ עֲבָדָה קָשָׁה. וַנִּצְעַק אֶל ה' אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וַיִּשְׁמַע ה' אֶת קְלֶנוּ וַיֵּרָא אֶת עֲנֵינוּ וְאֶת עֲמַלְנוּ וְאֶת לְחַצְנוּ. וַיּוֹצֵאֵנוּ ה' מִמִּצְרַיִם בְּיַד חֲזָקָה וּבְזֵרַע נְטוּיָה וּבְמָרָא גָּדֹל וּבְאֹתוֹת וּבְמִפְתֵּיִם, וַיְבַאֵנוּ אֶל הַמָּקוֹם הַזֶּה, וַיִּתֵּן לָנוּ אֶת הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וּדְבָשׁ. וְעַתָּה הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת רֵאשִׁית פְּרִי הָאֲדָמָה אֲשֶׁר נָתַתָּה לִּי, ה' (דברים כו, ה').

הקטע הזה, המכונה "מקרא ביכורים", מוכר לרבים מפני שחלק ממנו, ארבעת פסוקיו הראשונים, אנו קוראים כליל הסדר ואף מרחיבים את יריעתו במדרשים. הביכורים ומקרא הביכורים לא היו סתם טקס. כפי שמסביר ההיסטוריון יוסף חיים ירושלמי בספרו "זכור", הוא גילם אחת מן התרומות המהפכניות ביותר של היהדות לתרבות העולם.

הייחודי בפרשת הביכורים, ובתפיסת העולם המקראית העומדת בתשתיתה, הוא שאבותינו ראו את אלוקים לא בטבע אלא בהיסטוריה. טקסי הביכורים של עמים אחרים היו חגיגת טבע. הם ציינו את חילופי העונות והודו לאלים על האדמה, על הגשם ועל פוריות הקרקע. אין הדבר דומה לטקס הביכורים בתורה. כאן העיקר אינו הטבע אלא המהלך ההיסטורי, הולדתו הלאומית של עם ישראל וכוחו הגואל של ה' שפדה את אבותינו משעבוד.

הנה חמשת החידושים שבתפיסת עולם זו:

[1] היהודים היו, כפי שציין ירושלמי, הראשונים שראו את האלוקים בעדרות ההיסטוריה.

רב מכר

ארחות אהרן
אור ועבודת המועדים

ליצי הרחמים והסליחות ומועדי האיתנים
הודשי אלול ותשרי

מכור שידות קודם השעורים את הלכות כאת אהרן של ישראל

כ"ק מורן אדמו"ר
מפינסק קארלין זע"א

ספר יסוד ללימוד אורן עבודת ה' ביחד האיתנים על פי מרות והסליחות
מדרשה מתי ספארת והודות | ערך ומסור לשי עינים | מאותת כאות עינים

הספר
שיעורי זיכרון את לבנך
ולבב בניך באור ועבודת
הימים הקדושים.

• שילוח אורן מדרשה
נאמנת על כל פרטי
העבודה שבתם.

הצטרף לאלפים המשתנים
את נפשם כלימוד קבוע
בספר מדיש זה.

להשיג בתניות הספרים - להזמנת עזר הבית, מכון מטה אהרן טל. 05271-41446

מכללה ירושלים

איכות תורנית-אקדמית-חינוכית

נהיגות
קצועיות
עורבות

M.Ed.

פרסומי ישראל

תואר שני M.Ed.

בהוראת

מחשבת ישראל ותורה שבעל פה

- < הקניית כלים מקצועיים לניהול והעצמה אישית
- < חוויה לימודית מרתקת
- < ליווי לאורך הלימודים באוירה משפחתית
- < הדרך להרחבת אופקים

בין הקורסים:

- < יחסי רב-תלמיד במקורות ישראל
- < הלכה, פילוסופיה וקבלה
- < אמונה ומודרנה - הילכו שניהם יחדיו?
- < החסידות בשדה החינוך

בהוראת מדעים

מוקד הוראת מתמטיקה מוקד הוראת מדעי הטבע

תואר ראשון, תואר שני ולימודי הסמכה בהוראת המדעים

קרן מלגות ע"ש שרגא וחיה פינקוס
מלגה של 50%
משכר הלימוד בשנה הראשונה
 לתואר שני במסלולים מדעים ובמחשבת ישראל

מסלולים נוספים לתואר שני:

הוראת מתמטיקה | מדעי הטבע | ניהול וארגון מערכות חינוך | הוראת מחשבת ישראל ותושב"ע

עולים
ללמוד
בירושלים

- < חבילת מלגות מורחבת
- < יום לימודים אחד בשבוע, במשך שנתיים
- < מסלול נפרד לנשים ולגברים
- < מותאם במיוחד לאמהות עובדות

בית הספר ללימודי תואר שני. לפרטים ולרישום:

053-9220446

אתר: michlala.edu/m.ed

מייל: nathalieb@michlalah.edu

אנחנו מקבלים את החושך ומבינים שלעשות תשובה זה מסוג הדברים שהומצאו עוד לפני שהרצון הרע שלנו הומצא

אתה לא לבד

2. אולי בגלל החוס; אולי בגלל הסליחות של הספרדים, שמתחילות באמצע הלילה ובארבע בבוקר הרחובות הומים; ואולי בגלל האווירה הזו שכדאי לא להירדם לקראת הסוף - הצבע של חודש אלול הוא דווקא החושך ולא היום. שם, בתוך אי-הוודאות אנחנו קמים; וגם אם לא קמים - יודעים שהיינו צריכים לקום. עצם הרצון והמוכנות שלנו להחזיק מעט מהחושך, זה אור גדול.

רוב ההתקדמות שלנו מגיעה כשאנחנו מסכימים להיות בחושך; בחושך האישי או בחושך של הקרובים אלינו. כשאנחנו קולטים שהכל מאתו יתברך, פתאום פורצת דרך החוצה.

האינסטינקט הרגיל שלנו הוא אנטי-חושך. ובחודש אלול אנחנו מתגברים על הטבע שלנו וקמים, בלי שאף אחד יראה, בשביל לבקש סליחה. אנחנו מתחננים, לא מנסים להביא פתרונות כוחניים.

מה זה לקבל את החושך? אז הדוגמה הנפוצה של האישה וכאב הראש זו הדוגמה הטובה ביותר: האישה אומרת לבעלה "כואב לי הראש". הבעל, ששומע את זה לא בפעם הראשונה אומר לה "נו... תיקחי אקמול". באותו רגע האישה אומרת לעצמה: מה? הוא חושב שאני לא יודעת שאקמול הוא נגד כאב ראש? שוב הוא לא מבין שאני רק רוצה שהוא יקבל את החושך שלי. במקום לשאול מה אני מרגישה ומה עבר עליי, הוא מבלבל את המוח על אקמול ומציע פתרון.

הדוגמה הזו תקפה גם לחברים, לילדים ולשאר המקומות בהם הלב נחנף וההכנעה מתבקשת, ואז האקמול נשלף.

המלך ממתין לנו בחושך. אנחנו מקבלים את החושך ומבינים שלעשות תשובה זה מסוג הדברים שהומצאו עוד לפני שהרצון הרע שלנו הומצא. כל מה שאומרים על ה' בכל פיוטי הסליחות, שהוא סולח, מבין ורואה הכל - הכל נכון. נותר רק להודות, תרתי משמע. ה', אני מודה שאני כזה. ותודה שאתה כזה.

3. יש המון עידוד באוויר של אלול. משום מה, אם בני האדם היו בטוחים שהם רק מועמדים לעונש, הם לא היו מנסים לתקן. היו אומרים "עזוב. אם כל הדין הוא כמה אני גרוע ומה אני הולך לחטוף על זה, אז אני לא במשחק".

את העידוד אני מקבל משני משפטים. הראשון הוא של רבי שלמה קרליבך ששמח לפני המשפט כי... השופט הוא אבא שלי! שמחה והתרגשות ממלאים את הלב לקראת הפגישה איתו! ומה עם הדין? אין שופט טוב יותר מאבא... השני הוא של רבי נחמן (ואפילו ב'מכתב מאליהו' של הרב דסלר, כרך ג עמוד 75) שאומר שבעצם אתה לא יכול לעבור את כל זה לבד. רבי נחמן הבטיח שמי שיבוא אליו לראש השנה, יזכה לתיקון נשמתו ויעבור בדין. בפעם הראשונה שאמר לי את זה, כשעוד לא ידעתי מה זה אומן ורבנו, אמרתי: מה זו, פרוטקציה?! עם השנים הבנתי שאני ממש צריך פרוטקציה.

כל שנה מחדש לפני אומן ראש השנה אני אומר 'די, אתה כבר בעל תשובה ותיק. תישאר בארץ'. ואז תוך כדי הסליחות ופירוט העניינים אני מבין שאני צריך להשיג כרטיס. אם רבי נחמן אומר שראש השנה אצלו עולה על הכל, אז מי אני שאתחשבן כמה זה עולה. ואפילו אם זה הכי קשה בעולם שאבא לא נמצא בחג, אבל הנסיעה הזאת מרימה את כל המשפחה לשנה הקרובה.

באומן מספרים שב'ברכו' הראשון של ערבית של ראש השנה, כבר הופ שיפרו לך את גיליון הציונים. סתם סיפורים? לא נראה לי. עומק התשובה כעומק המעשה, גודל הרופא כגודל החולה, עומק החושך כעומק הרצון לצאת ממנו. שנה טובה צדיקים!

1. חודש אלול נותן את התחושה החזקה שוואלה הכל כאן רציני, זה לא סתם דיבורים. כל מה שאמר לך על זה שהמלך דן את העולם והכל נקבע בראש השנה, זה לא הגזמה כדי להשיג קשב באיזה שיעור תורה. זה כל כך אמיתי עד שגם אנשים שכמעט ולא רואים את בית הכנסת כל השנה, מתארגנים לקום לסליחות והולכים בחושך לבית הכנסת, עוד לפני הגן. ימי הסליחות וימים נוראים, אלו הימים עם הרייטינג הכי גבוה בבתי הכנסת.

איזה עם ישראל מתוק, כאילו לא קולט מה הולך בכל ימות השנה, אבל כשמתקרבים ימי הדין והרחמים הוא נזעק לתקן, לעשות תשובה, לבקש סליחה. איזה תת-מודע קולקטיבי יודע שרק אהבתו האין-סופית של הקדוש ברוך הוא המציאה את הדין הזה, בשביל להעיר אצלנו את האהבה שנרדמה. איזה עם צדיק עם רוח של ילד, אותו ילד שיש בכל אחד מאתנו. והמלך בשדה כדי לארגן לנו דרך נוחה לשנות כיוון, והילד מנצל את זה כי הוא יודע שאלו כללי המשחק.

דמיון נובע

למה יש דמיון?

בואו לגלות איך הדמיון יכול לרפא ולתווך בין גוף לנפש

קורס ללימוד שיטת התבוננות וטיפול ייחודית באמצעות עולם הדמיון

הקורס מיועד למטפלים, אנשי חינוך וכל מי שמעוניין לרכוש שפה חדשה ופורצת דרך לגילוי הנפש ואצורותיה הטבעיים

ההרשמה לקורס השנתי בת"א ובירושלים - בעיצומה

חדש! קורס נשים יחודי בתל אביב עם עמית קדם.

בקרוב, מפגשי הכרות ומבוא נוספים - הרשמו באתר ועקבו אחרינו!

לפרטים: 054-5774431 • dimyonovea.com

מי יתן לי אבר כיונה אעופה...

אומן אומן ראש השנה

עם הליווי והשירות המלכותי של החברה המובילה!

דיר צדיקים
חוויה עם נשמה

לכרטיסים והרשמה:
02-54-10-100

- שרותי קרקע וכנים
- השכרת רכב
- קבוצות חוויה עם נשמה
- טיסות לכל העולם
- קברי צדיקים בארופה

סניף ירושלים: רח' ארזי הבירה 49 | סניף בני ברק: רח' רבי עקיבא 62 | סניף בית שמש: יחזקאל הנביא 63

פרץ איינהורן

גם לכם נעלים אלול בצבא?

שאתה נשמה שממשיכה ומגשימה את חזון הנביאים ומיליוני נשמות שנהרגו על קידוש ה', וזה מה שאתם עסוקים בו לילות וימים לאורך כל השירות הצבאי? ! האם יש שליחות גדולה משלכם מפקדים, חיילים ואחיים אהובים? !

איך נערה בת ארבע עשרה?

זה פשוט פלאי פלאות! !

אם רק תפנימו את הדברים, יהיה לכם הרבה יותר פשוט להרגיש את אלול וימי התשובה דווקא בצבא.

בבית המדרש בישיבה או במכינה מתחזקים בתורה ובתפילה, אבל בצבא פועלים! חיים תורה! חיים תפילה! מתוך כמה דקות של לימוד, ישר לכמה שעות של עשיית מצוות כלליות. מתוך כמה דקות של תפילה, ישר לירידה לשטח, לאימונים, לסיור, למארכים, למעצרים, להשלמת קורסים, למסע, לעבודת ה' אינטנסיבית.

איך אלול וימי תשובה יותר נעלים ומרוממים מאשר בצבא!

מי שלא מפנים שלשרת בצבא זה מקווה טהרה של עבודת ה' 24/7, פשוט מחליש את עצמו ולא יצליח לקבל כוחות רוחניים להמשך העשייה. לא יוצא לי מהראש מה שמו"ר הרב בלייכר מסביר על רבקה אמנו: איך יכול להיות שנערה בת ארבע-עשרה (לפי הדעה המבגירה) הצליחה לשאוב מים מהבאר ולהשקות עשרה גמלים?

וכך עונה הרב: הדלי הראשון שרבקה אמנו שאבה נתן לה את הכוח לשאוב את הדלי השני. הדלי השני נתן את הכוח לשלישי. וכן הלאה עד שהיא סיימה להשקות את כל הגמלים. "שכר מצווה - מצווה". "מצווה גוררת מצווה". זה היסוד!

אם מסתכלים על הצבא כעבודת ה', אז מסדר הבוקר נותן כוחות למד"ס, והמד"ס נותן כוחות ליבשים, והיבשים נותנים כוחות לתורנות מטבח, והתורנות מטבח למסע, והמסע לבראו"ר, והבראו"ר לכוהן מסלול, והכוהן מסלול לשמירה, והשמירה לעזרה לחייל בודד, והעזרה לחייל בודד למטווחים, והמטווחים לחיילות, והחיילות לנסיגות, והנסיגות לניוטים, והניוטים לתשומת לב מיוחדת לחיילים עם בעיות ת"ש...

הרגש משקר!

זה נכון שהרגש נשחק והאווירה מורגשת כרחוקה מעבודת ה', אבל יש גם עבודת ה' שלא תלויה בהרגש, יש מצבים שבהם היצר הרע משתמש בהרגש כדי לצער אותנו. היצר משרד לנו שקר גדול ויושב על הלב שלנו וכל הזמן חוזר ואומר שאם אנחנו לא מרגישים, אז לא שווה העבודה. צריך לדעת שזה שקר גדול מאוד! זאת תחבולה של היצר הרע שרוצה להטעות ולבלבל אותנו. אסור לתת לו! צריכים להיות לוחמים וגיבורים בעבודת ה'.

עיקר העיקרים זה הדעת! דעת ה'. "אתה חונן לאדם דעת". השכל חייב לגבור ולשים את הרגש במקום שלו. לאפס אותו. לשים לו גבולות ברורים. כי הרגש ללא הכוונה השכל, הוא הרבה יותר חיצוני ולא יציב. מתנדנד. מתפזר. שטחי. מחזיק מעמד למרחקים קצרים בלבד. פרטי ולא מתחשב!

הדעת היא פנימית. יציבה. קבועה. עמוקה. מחזיקה מעמד למרחקים ארוכים ונצחיים. דעת ה' היא כללית. מחושבת. מסדרת את הכל. שמה כל דבר במקום ומכווניה כל כוח ליעודו.

אסיים בדבר אחרון, שעליו צריך לכתוב מאמר נפרד, אבל, באמת, אחרי שיש דעת ה' קבועה, לאורך שנים, אחרי שהדעת עשתה סדר בכל, רק אז מתחיל להתפתח רגש אמיתי, פנימי וישר שיש לו משקל וחשיבות רבה.

אחים יקרים ואהובים!

חזק ונתחזק בדעתנו את ה' יתברך. ויהי רצון שיתקיים בכולנו: "בכל דרכיך דעהו". ויש לדייק: דעהו. לא כתוב "בכל דרכיך הרגישו!" יהי רצון שנזכה כולנו להיות מחוברים לבית המדרש ולרבנים שכל הזמן מחזקים את הדעת שלנו, ומתוך כך נזכה כולנו לדעת את ה' יתברך בכל הדרכים, בכל המקומות ובכל הזמנים.

וואלה, לא בא לנו כטוב אלול בצבא, ועוד יותר לא מתאים לנו שאנחנו כנראה סוגרים גם ראש השנה וגם יום כיפור. ובמיוחד עכשיו שהגזרה מתחממת, אולי גם את כל סוכות נסגור לצערנו הרב.

בנוסף לכל, והכי מעצבן: אין סד"כ! טוחנים לנו את הצורה. משימה רודפת משימה ואין זמן אפילו להסדיר את הנשימה לנשמה.

איך מרגישים את אלול והאווירה המרוממת של ימי התשובה בסירונות ובאימון המתקדם, בקו ובאימון, בין תרפ"ל לנסיגה, בין שבוע קליעה לאימון בבקעה, בין תורנות מטבח להשלמת כוחן מסלול, בין מד"ס למסע, בין יזומה לסיור ובין יציאה הביתה לחזרה של מקוצרת ישר במוצאי שבת? ועוד הודעה שקיבלתי מחייל: כנראה שנהיה במשימות ופעילות מבצעית, ללא מניין, ללא שופר, באיזה שיח מוסתר, עם חבריה שבאמת אין להם מושג איזה סערות פנימיות אני חווה בתוך תוכי, מאין יבוא עזרי?

מפקד פלוגה צדיק שולח לי: אני חייב אוויר. לא הספקתי לפתוח ספר. העשייה האינסופית שואבת אותי, ואנה אני בא?

ואני הקטן, עונה לכל אותם צדיקים תשובה על ידי שאלות פשוטות: מה העניין של אלול וימי התשובה? - להתקרב לה' יתברך ולעשות את רצונו. האם יש משהו שעושה את רצון ה' יתברך יותר ממפקדים וחיילים שמוסרים את נפשם 24/7? !

איפה בעולם יש משהו כמו מפקדים וחיילים, שכל הזמן טובלים במקווה הטהרה של כלל ישראל? ! - כן אחים אהובים, וכמה שזה נראה לכם גבוה ואולי לא מחובר לשטח - זאת האמת! !

האם יש משהו כמו מפקדים וחיילים, שאוכל מעט, ישן מעט ועובד קשה בשביל פחות משלוש שקל לשעה? ! האם יש משהו, כמו מפקדים וחיילים, שנמצא עם חברים 24/7 ויש לו הזדמנות לקדש שם שמים בכל רגע? ! האם יש מקום נוסף שבו יש כל כך הרבה אהבת חנינם ותיקון לחורבן בית שני? ! האם לא ברור שלעסוק בענייני תשובה זה להיות מחובר לכלל ולהבין

סוף סוף
זה קורה,
יוצאים לדרך...
ואתה חושן
להצטרף!
גילוי ניגון האמת שבתוכנו

לימוד תורת הנפש לגברים

לימוד העוצמות החבויות בתוכנו והקניית כלים להתמודדות יום יומית; העצמה, זוגיות, חינוך ועוד... צמיחה מתוך לימוד משותף ומעמיק.

הרב אליהו עובדיה איש חינוך, מרצה ומייסד "הדרך פנימה"	ר' הראל חצרוני מייסד 'הזולה של חצרוני' ומכון "משיבת נפש" OU - ירושלים	הרב שמואל מינקוב איש חינוך, מאסטר ומרצה ב-NLP
---	--	--

ועוד מרצים נוספים...

לפרטים והרשמה:

אוראל - 054-5410702

אור לשמואל

הדרך פנימה

גילוי ניגון האמת שבתוכנו לעילוי נשמת ר' שמואל בן מניני

תוכנית דו שנתית, 35 מפגשים (בשנה)
ימי ראשון 17:00-22:00
תחילת לימודים י"ב חשוון תשע"ט
21/10/18 (למניינם)
אולפנת צביה רח' ירמיהו 5, ירושלים

מחיל אל חיל

מתגייסים בכל הכח
למען הרוח

מתגייסים עכשיו למען צל"ש ומאפשרים
את הרחבת הפעילות המבורכת.
הקמפיין בעיצומו, אנחנו צריכים אותך!

לתרומות חפשו בגוגל 'מחיל אל חיל'

072-3935599 טל. | tzalash.org.il

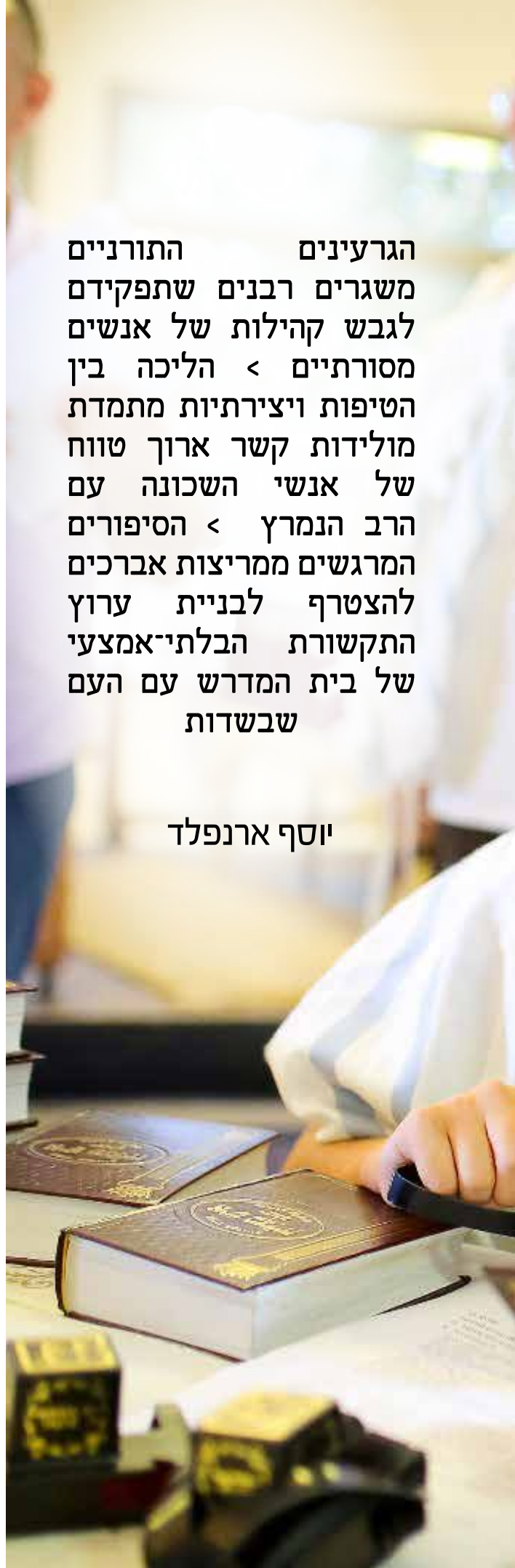

צבא לשם שמיים
ליוזי רוחני לחייל הדתי

• סיומי מסכתות • שמחה יום א' • צלש לחייל הבודד • קידושא רבאק

פיצוץ גרעיני

הגרעינים התורניים משגרים רבנים שתפקידם לגבש קהילות של אנשים מסורתיים < הליכה בין הטיפות ויצירתיות מתמדת מולידות קשר ארוך טווח של אנשי השכונה עם הרב הנמרץ < הסיפורים המרגשים ממריצות אברכים להצטרף לבניית ערוץ התקשורת הבלתי-אמצעי של בית המדרש עם העם שבשדות

יוסף ארנפלד

רוב אחד, לפני מספר שנים, נכנסה אישה לחנות לתשמישי קדושה של הרב דניאל פנש. החנות שוכנת עמוק בתוך השוק העירוני של העיר רמלה, בין האטלילים והבאסטות של הערבים. האישה שנכנסה הייתה יהודיה שנשואה לערבי, והיא ביקשה עזרה עבור הבן שלה, עבריין בן ערבי, שנמצא במעצר בית. הרב פנש, שהגיע לעיר רמלה משיבת ההסדר ניר בקריית ארבע, דרך מיזם 'רבני קהילות' של 'שעלים', הבין שלא מדובר במקרה פשוט. כבר באותו יום הוא התייצב בבית המשפחה לשיחה עם הבן, בהמשך אף קבע איתו חברותא בבית שלו. כיום, שנים ספורות אחרי, הבחור שומר שבת, קובע עיתים לתורה, התחתן והקים בית יהודי כשר.

הרב עמיחי שוקרון, רב קהילת מרום נווה ברמת גן, קיבל יום אחד שיחת טלפון מפתיעה. היה זה אחד ממתפללי בית הכנסת ובפיו שאלה משונה: "תשמע, כבוד הרב. אני טס ליוון לשלושה ימים של שייט יאכטות והטיסה היא במוצאי שבת בשעה שמונה. צאת השבת בשמונה ורבע וצריך להיות בשדה התעופה כמה שעות לפני כן. זה עדיין בתוך השבת, מה עושים?".

"ידעתי שהוא לא מקפיד על שמירת שבת" מספר הרב שוקרון, "אז החזרתי אליו את השאלה: 'למה אתה שואל אותי?'. למרבה הפלא הוא ענה: 'פעם אמרת בשיעור בהלכות שבת, שלא רק שלא מניחים תפילין בשבת, אלא שהם בכלל מוקצה ואסור לטלטל אותם בשבת. אני לוקח איתי את התפילין לכל מקום וגם ליוון. תהיתי לעצמי איך אסתובב עם התפילין בשבת, הרי הם יהיו איתי בתיק בשדה התעופה וזה בכלל מוקצה...'. שאלתי אותו אם אין טיסה מאוחרת יותר, אך הוא הסביר לי שאם יצא רק ביום ראשון בבוקר, הוא יפספס את הקבוצה".

פתרון לבעיה כמובן שלא נמצא, אבל הרב שוקרון בירך אותו שימצא את הטיסה הנכונה. "אמרתי לו שכשיגיע לבית הכנסת בשבת הקרובה ויעלה לתורה, אספר לכל המתפללים עד כמה שמירת השבת שלו היא הטובה ביותר מכל מי שנמצא בבית הכנסת". המילים החמות עשו את שלהן, ולבסוף היהודי דחה את הטיסה ליום ראשון והפסיד יום אחד מהטיול. "הכל בזכות הלכה קטנה שהיא לא לגמרי מדויקת. אפילו לא זכרתי שאמרתי אותה. זה רק מראה את כוח ההשפעה של השיעור, הקשר שנוצר והעובדה שהוא שהרגיש בנוח להתקשר אלי ולבקש ממני פתרון".

אלה הם שני סיפורים מפעמים המעידים על החשיבות והעוצמה הגדולה שיש לרב קהילה, כתוצאה מפרויקט רבני קהילות מבית רשת 'שעלים'.

אפילו הרמטכ"ל

הרב רחמים נסימי, יו"ר רשת הגרעינים, מספר על הסיטואציה ההזויה בה נולד הרעיון: "בעת המאבק נגד הגירוש מגוש קטיף, שהייתי לצערי בין כותלי הכלא. הפכתי לכתובת לעשרות אסירים שהיו צמאים לקשר, ליחס אישי ולאכפתיות, שמהם צומח הרצון לחיבור לקודש. שם נולד הדגם של רבני הקהילות".

מטרת מפעל הגרעינים שיוזם הרב נסימי, היתה לפזר את האוכלוסיות החזקות ברחבי הארץ. לאחר שהמטרה הזאת הושגה פחות או יותר, הגיעו 'בשעלים' למסקנה כי על אף ההצלחה, נותר תחום שלם שלא טופל. "בכל גרעין הקמנו גנים, בתי ספר ומועדוניות, אך נוצר צורך בגשר אל הציבור הרחב; הרב הוא ה'מטוס המתקדם' של הגרעינים. אנו מציינים שלושים שנה לייסוד הרשת ומאמינים שכשם שיצאו עשרות גרעינים מהציבור הדתי, כך יצאו גם מאות רבנים".

הרב שמואל ששון, ראש גרעין 'הדר' בחיפה ומרכז פרויקט רבני הקהילות, מנתח את הצורך: "למרות שבדרך כלל רבים מאנשי הגרעינים הם אנשי חינוך, ובמשך השבוע פוגשים את הציבור, בשבתות הקשר מפוספס. אפשר לפגוש בבתי הכנסת בשבתות את כל מי שנמצא על הסקאלה הדתית, כולל ציבורים שנמצאים מחוץ למוסדות החינוך הממלכתי-דתי. בחזון שלנו, בכל גרעין תורני יהיו חמישה עד עשרה רבני בתי כנסת של קהילות שליד הגרעינים התורניים" מצייין הרב ששון. "כבר עשרות שנים שלא ממנים רבני שכונה חדשים ונוצר ואקום, כך שרבנות קהילה היא המענה הנכון".

מבחינתו, מדובר בסיירת של הגרעינים התורניים. "הרבנים הללו יכולים לפרוץ החוצה ולהגיע לקהלים חדשים" הוא אומר בביטחון. 'בשעלים' דואגים שהרבנים יהיו חמושים בכלים מקצועיים, שיעניקו להם את היכולת למנף את הקשר לעוד תורה, לעוד מצוות ולשאר פרויקטים חשובים כמו בר מצווה, קידושים והכנה לחתונה.

מה נדרש כדי להתקבל לסיירת?

"כל אחד שלמד לרבנות, גם אם לא ניגש לכל הבחינות, וחפץ להתמסר לקהילה בכל הגילאים - כולל ביקור חולים, גני ילדים, שמחות ואבלות - מוזמן להצטרף". חלק מהתנאים, אגב, הם לעבור ממראה של אברך מרושל ללבוש מכובד כיאה לרב קהילה.

“פתאום ביום שישי הוא מתקשר אלי ואומר לי: ‘מאז שהתחלתי להתחזק, בכל יום שישי אני נוהג לטבול והיום אין לי זמן. יש לי בריכה בית, אני יכול לטבול בבריכה שבבית?’ עניתו בחיוב ושאלתי אותו: ‘רגע, אין התמלאו המים שבבריכה?’”

אותי? “. “החתן יצא מגדרו ומכליו כדי שאני אהיה זה שיעמוד איתו מתחת לחופה. ישבתי איתו ועם כלתו לפני החופה והכנתי אותם כיאות למעמד. כל זה קרה, כי היה רב בבית הכנסת.”

הרב יעקב לוי מוביל ארבעה בתי כנסת של יוצאי בוכרה בקריית מלאכי. הוא יליד העיר ובוגר הכולל של הגרעין התורני, שמגיע בעצמו ממוצא בוכרי ודובר את השפה, כך שהחיבור שלו אל הקהילה המקומית יכול להגיע אל המקסימום. הוא מספר על אישה שגרה בשכונתו שהתחילה להתחזק ולבוא לשיעורי תורה, ובזכות הליווי התורני שקיבלה, כל המשפחה הלכה בעקבותיה. “אשתו של ראש הכולל אצלנו העבירה שיעור לנשים, והאישה החליטה לקבל על עצמה טהרת המשפחה.”

לעומת ההתחזקות שלה, בעלה לא היה מוכן לשמוע בשום פנים ואופן על שום צעד בנושא. “חיפשנו כמה שיותר היתרים בשביל לאפשר לה להצליח”, מדגים הרב לוי את המורכבות. “באותה תקופה היו להם שלושה בנים, ואחרי שהיא התחילה להקפיד על טהרה היא נכנסה להריון רביעי. היא שמחה והתרגשה. ברוך ה' תפילותיה פעלו, וכיום כל המשפחה שומרת שבת וכמובן מגיעה בקביעות לבית הכנסת בשבתות.”

היקף הפעילות של רבני הקהילות מרשים למדי. חברים בו רבנים מכלל ארגוני הרבנים, כמו ברקאי, מעייני הישועה, איגוד רבני הקהילות ושעלים כמובן. כך שבכל ליל שבת פוגשים רבני הקהילות קרוב לעשרת אלפים איש, שמגיעים לבתי הכנסת לקבלת שבת.

“עם ישראל נמצא בבתי הכנסת” מחדד הרב ששון, “וזה כולל אנשי ביטחון, ראשי ערים, חברי מועצה ואמנים. אפילו הרמטכ”ל לשעבר גבי אשכנזי מגיע מדי ליל שבת לבית הכנסת של אחד הרבנים שלנו. רוב הציבור מרגיש בבית הכנסת והוא מחכה להנהגה אוהבת, מחבבת ומכבדת, שמתייחסת לאנשים בגובה העיניים. אנשים מחפשים את זה ומתחברים לזה.”

ארגונים לא מעטים נוספים פועלים בשטח, אבל הרב ששון מסביר שיש מקום לכולם. “כמובן, אנחנו עושים את עבודתנו לצד שליחים אוהבים של חב”ד שפרוסים בכל הארץ, ובתי המדרש החרדיים - שגם להם הזכויות הרבות שלהם. אם בכל שנה מאות אברכים נבחנים לרבנות, נדרש שבכל שנה לפחות מאה רבנים נוספים יצטרפו למהפכה הזאת, לא רק שיעבירו שיעורים אלא שיהניגו קהילה. אנשים מחפשים קשר והנהגה וזאת המשימה שלנו.”

“כמו רבי עקיבא”

הרב ישי ודעי, בוגר ישיבת בית אל, הגיע לכהן כרב בעיר אשקלון. במסגרת שיעורי התורה שמעביר בעיר, הוא הקים בשכונה תימנית מפעל גדול של ילדים שבאים ללמוד תורה מה'מורי'. “למרות שחלק ניכר מההורים אינם שומרים על אורח חיים דתי, הם מעוניינים להמשיך את המסורת. הלימוד הקבוע מוביל לכך שהרב ודעי מקבל לא מעט פניות של הורים בשלל נושאי יהדות, שפותחים את השיחה עם המשפט ‘אתה המורי שמלמד את הבן שלי’. לפני חצי שנה התקשר אליו בחור יהודי בשם דוד וביקש לברר מתי מתקיים הלימוד. “שאלתי אותו ‘בן כמה הבן שלך?’. להפתעתי הוא ענה: ‘זה לא בשביל הבן שלי, אני רוצה ללמוד!’ ‘איזה יופי, עניתו. ‘בן כמה אתה?’. ‘בן שלושים’ היתה התשובה”. מתברר שמדובר בכחור אשכנזי שחזר בתשובה

המשך בעמוד הבא <

סוכריות עם טעם של עוד

“מתוך היכרות שלי עם הנושא בעשרות השנים האחרונות, הסוגיה של בתי הכנסת היא בבחינת ‘מת מצווה’ של הדור” - קובע הרב דוד תורג'מן, רב שכונה וראש הישיבה התיכונית בדימונה, מיוזמי הפרויקט. “מדובר בציבור שנמצא בהישג ידינו ואנחנו לא משקיעים בו מבחינה תורנית. סבא שמגיע לבית הכנסת, בדרך כלל בשבתות, בחגים ובימים נוראים - מגיע עם הנכדים. מתוך הניסיון שלי, הנכדים נקשרים לרב ויש לכך משמעות קריטית.”

לפני כחודש קיבל הרב תורג'מן שיחת טלפון מרופא בכיר במרכז הרפואי ‘אסותא’ באשדוד. “הרב, אתה זוכר שהתפללתי איתך בבית הכנסת ‘אור החיים’ בדימונה? אני זוכר שמאוד אהבת אותי ונתת לי סוכריות. אני מתחתן בעוד מספר שבועות, אבל החתונה ליד חדרה, האם אתה תוכל לבוא לחתן

32
מפגשים
בירושלים

קורס שנתי
**שיטת
ימימה**

רגש הפְּלִתִי לקיום העֵצְמִי

תוכנית שנתיית ללימוד
חשיבה הכרתית

מנחה הקורס ברל'ה קרומבי

בין נושאי הקורס:

- כלים לריפוי עצמי, הרפיה ואהבה עצמית
- הבנת תהליכים נפשיים לעומק
- חוסר אונים כמענה לריק הפנימי ושליטה בחיי
- ריפוי העבר וניקוי כעסים ושינוי
- יצירת נוכחות במרחב חיי
- התבוננות ברצון וחפץ הלב
- חוסר אונים ככלי לצמיחה וריפוי
- מפגש מחודש עם הפחד בחיי

**קבוצות מתחילים/ות
(נשים וגברים)
וקבוצת מתקדמות**

* 15% הנחה לנרשמים/ות עד י"ב תשרי - 21.9,
ולמשתתפ/ות שבוע השותפות של שמיא

לפרטים והרשמה: 0549-45-72-45

בְּעֶזְרַת מֶלֶךְ יְחִיד אֵל חַי הַעוֹלָמִים

והשיב להם הבעל שם טוב:
אני באתי לעולם הזה להורות דרך אחר,
והוא שיראה האדם להמשיך על עצמו
שלושה דברים הללו, היינו
**אהבת ה' יתברך,
ואהבת ישראל ואהבת תורה**

הנשרה בתורת הבעש"ט

לְשִׁמּוֹעַ לְלַמֵּד וּלְלַמֵּד

בדרך ג' האהבות

**בהכשרה נעסוק בנושאים מגוונים
בעבודת ה' ובתורות נפש האדם.
על פי משנתו של הבעש"ט הקדוש.**

את לימוד התורות נרחיב עם כלים מעשיים
שיכניסו את אורו של הבעל שם טוב לתוך החיים,
בפשטות, בהירות ושמחה.

ההכשרה תינתן ע"י
הרב סטבסקי

מרצים אורחים:
ר' מיכי יוספי, ר' הראל חצרוני, ר' שניאור גודינגר ועוד

ההכשרה מיועדת לגברים ולנשים

תחילת ההכשרה ד' חשוון תשע"ט

לפרטים ובירורים 050-2241426

"הלכתי לאישה ודיברתי איתה, והיא טענה בפניי שבעלה שקרן: 'לא בזבזתי שלושים אלף! אני יכולה להראות לך את החשבוניות, זה היה רק 25,600 ש"ח!"

לרבנות. שאלתי אותו מה הבעיה, הוא ענה שיש להם כל מיני בעיות ובראשן שבכל חודש היא מבזבזת לו שלושים אלף ש"ח בקניות באינטרנט. הם לא שמרו טהרת המשפחה והתלבטתי אם לנסות להשכיך ביניהם שלום בית. הרב דוד חי הכהן, איתו התייעצתי, אמר לי לעשות זאת והוסיף 'תראה שבסוף הם ישמרו'. הלכתי לאישה ודיברתי איתה והיא טענה בפניי שבעלה שקרן. 'לא בזבזתי שלושים אלף! אני יכולה להראות לך את החשבוניות, זה היה רק 25,600 ש"ח'. מפה לשם, שלום בית הושג והם גם התחילו לשמור טהרת המשפחה מיד אחרי זה. הבטחתי להם שזאת גם סגולה בדוקה לשלום בית. היום, כבר שנתיים וחצי אחרי, בכל פעם שהבעל פוגש אותי הוא מודה לי ואומר 'איזו אישה סוכר יש לי'...".

ההתחלות לא תמיד קלות, אבל עבודה נכונה ומחושבת, מוכיחה כי הסבלנות משתלמת. שבוע אחרי שנכנס הרב לדקני לתפקיד רב הקהילה, ביקש לייסד שיעור בשבת. הדבר היה לצנינים בעיני מספר מתפללים בבית הכנסת. "מה, אנחנו דוסיים?" - הטיחו בפניו. "הרגעתי אותם שבסך הכל המטרה היא לקיים שיעור קצר, כרבע שעה לפני התפילה. כך אכן התחלנו, עשר דקות לפני התפילה. אחרי שבועיים, אחד מהצועקים פנה אליי ואמר שעשר דקות זה שיעור קצר מדי וכדאי להאריך. ברוך ה' הארכנו את השיעור לחצי שעה. אחרי תקופה אמרו לי שזה עדיין קצר מדי. היום השיעור הוא במשך שעה ורבע לפני מנחה של שבת. הקהילה התקדמה בצורה אדירה והכל בדרכי נועם".

לא הולכים לשום מקום!

סיפור מפעים על התוצאות הנפלאות של השקעה לא גדולה במיוחד באדם אחד, מספר הרב שמעון ביטון, המכהן כבר למעלה מעשר שנים כרב קהילה בבית שאן. "פנתה אליי משפחה שאינה שומרת מצוות וביקשה שאלמד עם הילד שלהם לבר מצווה. מתוך הלימוד נקשרו הנפשות וזכיתי ללמוד איתו, ואחרי זה עם הדוד שלו, את ספר הכוזרי. נוצר קשר נפלא עם המשפחה. כיום לומד הילד, שהפך לבחור, בשיבת ההסדר במצפה רמון. אני מסתכל ואומר: ריבונו של עולם, עשייה קטנה הצליחה להזיז יהודי לתורה ומצוות!".

לקראת ימי תשרי ובהם חג הסוכות הבאים עלינו לטובה, מבקש הרב ביטון לשתף מניסיונו, ממנו כל אחד יכול ללמוד על הפוטנציאל הגדול להשפעה רוחנית במהלך החג. "בסוכות, הסוכה פתוחה והלב פתוח. כשהגענו לעיר היו לנו שכנים שהיו נראים מאוד שונים מאיתנו. על אף החששות, החלטתי להזמין אותם לסוכה. ברגע שהם התיישבו בסוכה נפתחה שיחה לבבית וגילינו יהודים שצמאים לקשר ומלאי אהבה לאבינו שבשמיים. זהו עם ישראל. רואים מבחוץ הרבה קליפות ודברים חיצוניים, אבל בסופו של דבר, הלב הוא לב יהודי חם".

מבחינתו, הוא רואה הצלחה לא פחותה במהפך שחל בתוך משפחתו שלו. "ביום הראשון שהגענו לבית שאן בתי לא הפסיקה לבכות עקב הקושי של המעבר. אחרי שנתיים התלבטנו אם להישאר או לעזוב, וערכנו שיחה עם הילדים. כל הילדים הגדולים אמרו לנו פה אחד: 'אם אתם מחליטים לעבור לגור במקום אחר, אתם יכולים. רק תדעו שאנחנו לא הולכים לשום מקום!'. כך נפל לנו אסימון גדול. הילדים רואים את עצמם כחלק מהשליחות, ובחוויות ילדותם ייצרכו זיכרונות של קדושה שלא מקבלים בשום מקום אחר".

והמסורת התימנית מאוד דיברה אליו. ממש כמו רבי עקיבא, הוא בא וישב ללמוד עם הילדים הקטנים ושבר את השיניים... אחרי שנה של לימוד, הוא נפרד מאיתנו וכעת הוא עלה לירושלים ללמוד תורה במכון מאיר".

אישה סוכר

כמו בסיפור בו פתחנו, לא פעם נדרשים הרבנים לסוגיות הלכתיות מורכבות שמצריכות מהם בעיקר יצירתיות וחשיבה על פתרונות מחוץ לקופסה. כך מספר הרב יצחק לדקני, בוגר ישיבת 'אורות התורה' בבת ים ומנהיג קהילה מבוססת על גבולות ים וראשון לציון: "לפני כמה חודשים בא אליי ליעוץ מישהו שהתחיל להתחזק, אבל למרבה הצער אשתו בכלל לא בכיוון ולא מוכנה לשמוע על טהרת המשפחה.

"התפללתי לקדוש ברוך הוא שייתן לי סייעתא דשמיא. הבחור מאוד רוצה ו'הבא להיטהר מסייעין בידו'" ממשך הרב לדקני, "פתאום ביום שישי הוא מתקשר אלי ואומר לי: 'מאז שהתחלתי להתחזק, בכל יום שישני אני נוהג לטבול במקווה והיום אין לי זמן. יש לי ברכה בבית, האם אני יכול לטבול בברכה שבבית?' עניתי בחיוב ושאלתי אותו: 'רגע, איך התמלאו המים שבברכה?' הוא ענה שלפני החורף היא הייתה ריקה והיא התמלאה אך ורק מהגשם. כך בהשגחה פרטית מדהימה, לאחר בדיקה דקדקנית התברר שיש לו מקווה מהודר בבית. אשתו, שההיגינה הייתה הסיבה להתנגדותה, השתכנעה והדברים באו על מקומם בשלום".

הרב לדקני ממשיך לשתף בסיפור משעשע בנושא זוגיות ושלום בית, אותו הוא מרבה לספר לזוגות שמגיעים להתייעץ איתו בנושא: "פעם בא אלי מישהו שסיפר לי שהוא רוצה להתגרש מאשתו וכבר קבע למחרת תור

MORANSASI@GMAIL.COM | הדסה סאסי

לב העולם אתה

הראשונה הייתי דתיה במיוחד. ועדיין, בכל פעם מחדש זה מפתיע אותי שזכיתי שוב שהוא יזמין אותי אליו. אין אף מסע שדומה לזה שלפניו. זה כמו הבכושקה הזו, שבכל פעם מגלים שיש עוד איזה דמות קטנה בפנים, ככה רבי נחמן עשה לנפש שלי. קילף קליפות של תכונות שסיפחתי לעצמי למרות שהן לא היו נכונות לי, של מילים שאמרו לי ונתתי להן להידבק אלי כמו מסטיק לעוס לנצל שפשוט מסרב להיפרד. של אלף שכבות שלבשתי כי חשבתי שזה אני.

“הייתי אדם שפוף. קצת עצוב, מאוד מאוד אבוד. וככה, בכל מסע הוא מגלה לי... את עצמי, וזה בכלל לא משהו שאפשר לכמת בכסף או להסביר במילים. ואין מתנה גדולה מלדעת מי אתה ולמה באת לעולם, וגם אין דרך טובה מזו להתקרב לזה שלמעלה. כי אם ככה הוא כיוון שאהיה, אז ככל שאני אתקרב לעצמי, הבראשיתית, הבכושקנית, האמיתית - אני לא רק אתקרב אל עצמי, אלא גם... אליו.” אפילו כשסיימתי לדבר רעדתי. בגוף, בקול, בנפש. כאילו חצבתי עכשיו אמת גדולה מתוך הנפש ונתתי למאה פלוס נשים שאני לא מכירה להציץ לי פנימה.

קצת אחר כך, כשנכנסתי לחנות במתחם של הבעל שם טוב במזיבוב כדי לברוח מהצינה הדקה באוויר, פתחתי באקראי בליקוטי עצות שכתב רבי נחמן: “זה שאין מאמין בהחידושין של עצמו, הוא גם כן פגם אמונת חכמים.” כי מי שמונע חידושים של עצמו, לא רק מונע טוב מאנשים אחרים, אלא גם מונע אותם מהקדוש ברוך הוא “שיש להשם שעשועים גדולים מהם”. בום. התוכחה העדינה הזו הפכה לי את הבטן; לזה שמנהל את העולם יש שעשועים מאיתנו. מדיבורים שלנו. מתחושות שלנו. ממהו שהוא כל כולו החוויה האישית שלי. זה לא מביך לומר אותה, זה לא פדיחה לספר מה שיושב לך על הלב. הדיבורים שלך, הם בבת עינו של הבורא יתברך. היה קר בחורן, קפוא אפילו, ועדיין - נמסתי.

1. מזיבוב, סבב שמות. כל אחת קמה להכריז על שמה ואיזו פעם זו עבודה באומן. מאה ומשהו בנות לפני ועם כל אחת שעוברים, הרצון שלי לברוח מהשולחן רק גדל. ברור לי מה הולך להיות, כן? הרי אני הבחורה ההיא, זו שתאמר שהיא כבר פעם שמינית במסע-לגילוי-עצמי הזה, ואז יהיה רחש-כחש באולם ו"מה, כבר פעם שמינית?! ואני אעמוד בשמלתי השחורה, חיוורת פנים ולא אמצא תשובה לשאלה - "למה? מה בדיוק איבדת פה, חמודה?"

2. אני מחייכת, או לפחות משתדלת לחייך. מגיבה לכל אחת שמשפתת בסיפור מרגש על הסיבות שהובילו אותה לכאן, אפילו מזילה פה ושם דמעה או שתיים. ועדיין, בווער בי בידיים וברגליים ובכולי, לקחת את הרגליים ולברוח. עזבו אותי הסברים, ומילים ומשפטים ארוכים. תנו לי לחסות מתחת לציון של הבעל שם טוב ודי. מה אני ומי אני שבכלל יחכו למוצא פי.

3. רק שאז הבחורה לידי לוחשת לי שפדיחה כי אין לה מה לומר. לכל אחת בקבוצה יש איזה משהו - "אני פה בגלל אמא שלי, בגלל חברות שלי, בגלל שהייתי צריכה חופש לפני שנת הלימודים. רק לי אין סיפור..." אז אמרתי לה שהיא סיפור פשוט מעצם היותה היא, והיא לא צריכה שום קוריוז מעניין כדי להפוך למעניינת בעיני הציבור. "פשוט תאמרי מי את. אם ה' הביא את הנשמה שלך לעולם הזה - זה כנראה סיפור גדול דיו".

4. שניה אחרי שהיא דיברה, הגיע תורי. רעדתי, נשבעת שרעדתי, לא בחינניות ולא באיזו מתיקות ילדותית. בחיל וברעדה שעכשיו כמעט מאתיים נשים רוצות לדעת מה איבדתי פה שאני חוזרת שוב, ושוב ושוב. אבל אמרתי לה היא שלפניי שהיא סיפור, והיא דיברה, ונאה דורש - נאה מקיים. או בקיצור, הפלתי את עצמי בפח עם ההסבר שנתתי לה, ואין מנוס אלא לעמוד, להתפתל במקום, ולומר את האמת.

5. "הי. אני הדסה סאסי. ירושלים. פעם שמינית בדרך לרבי נחמן. לא, אני לא מחוברת לרבי נחמן מלידה, אפילו קשה לומר שכשהגעתי בפעם

מעגלי לימוד והתנסות: שיפורה אסולין, ברוך ברנר, ויקטוריה חנה, הרב דניאל כהן, הרב דן לוינון, הרב יצחק מנדלבאום, הרב יוסי פרומן, רחלי פרנקל, אסתי רוזנברג.

18:00

הכנה לתפילת ראש השנה בלימוד ובניגון עם הרב דוב זינגר, יונתן רזאל, יגל הרוש, הרב שוקי פרידמן ונגנים נוספים.

20:00

יום שלישי // כ"ד אלול, (4.9.18) 17:30
נחום, משואות יצחק הישנה, נוש עציון

עלות כרטיס במחירה מוקדמת: 55 ל"ח, 50 ל"ח לזוג,
45 דולרים/סטודנטים, 65 ש"ח בערב האירוע // מספר מקומות מוגבל.

// במהלך הערב יוגש כיבוד קל
// רצוי להצטייד בלבוש חם (אירוע חורף)

הרשימה באתר בית מדרש להתחדשות: www.lifnim.co.il
ובטלפון: 02-9934810

"כי ביתי בית תפילה יקרא"

◆ בית מדרש להתחדשות מזמין את הציבור ◆

למינוס עבודה והתפילה השנתית

לקראת הימים הנוראים
ולכבוד חנוכה 'בית תפילה'

הערב מוקדש לעילוי נשמת השופטת נאה דנן ע"ה, אמו של ידידנו, ע"ד גבריאל דנון

בית תפילה - בית ועד לעבודה שבלב מיסודו של בית מדרש להתחדשות
לזכרו של סגן דוד גולובניצקי ז"ל, רח' דוד אבישר 7 ירושלים.

סקופים מים החסידות

דוני לינמן

כי תבוא

מונולוג

את ה' האמרת... וה' האמירך

כשאדם מתבודד ומפרש שיחתו וצערו לפני השם יתברך, ומתוודה ומתחרט על גודל הפגמים שעשה, אזי גם השכינה כנגדו מפרשת לפניו שיחתה וצערה ומנחמת אותו, כי כל מה שפגם בנשמתו, פגם אצלה גם כן כביכול. וזה בחינת את ה' האמרת... וה' האמירך. והיא מנחמת אותו שתבקש תחבולות לתקן כל הפגמים. [נ"פ רבי נחמן מברסלב, ליקוטי מוהר"ן ח"א רנט]

שורש החסד

כְּאֶשֶׁר דִּבֶּר לְךָ

הכלל, כי הדיבור שיוצא מפי הקב"ה הוא רק חסד על העולמות. ובשעה שהדיבור דבוק להקב"ה אז הוא ניכר ונגלה לחסד גדול, אבל כשמתפשט הדיבור מפי הקב"ה אז החסד מצמצם עצמו כפי שיוכלו העולמות לקבל, כל אחד כפי בחינתו. אבל באמת, אדם אשר דבוק תמיד להקב"ה, אז יכול לקבל החסד כאשר הוא דבוק להקב"ה. וזהו וה' האמירך היום להיות לו לעם סגולה כְּאֶשֶׁר דִּבֶּר - כאשר הדיבור הוא בשורש, דבוק להקב"ה. [נ"פ רבי לוי יצחק מברדיטשוב, קדושת לוי, כי תבוא]

כשאבא קורא זה אחרת

כָּל הַקְּלָלוֹת הָאֵלֶּה

בכל שנה ושנה היה רבנו הזקן בעצמו הקורא בתורה, אמנם פעם אחת אירע שלא היה בליאזנא בשבת פרשת "כי תבוא", ושמע בנו - הלא הוא אדמו"ר האמצעי, שהיה אז נער קודם הבר מצוה - את קריאת התורה מפי קורא אחר. עגמת הנפש שאחזה בו כתוצאה משמיעת הקללות שבתוכחה הביאתו לכאב לב, עד שביום הכיפורים נסתפק רבנו הזקן אם יוכל להתענות. כששאלו את אדמו"ר האמצעי: והרי בכל שנה קוראים פרשה זו? ענה: כשאבא קורא, אין זה נשמע כקללה.

בעומק, מתפרשות גם הקללות כעניינים שתוכנם אך ורק קדושה וברכה, וכדברי אדמו"ר הזקן על הקללות שבפרשת בחוקותי, ש"לפי האמת אינם רק ברכות" (ליקוטי תורה בחוקותי מה, א). בקריאתו של אדמו"ר הזקן, אם כן, היה נשמע תוכן

פירוש הדברים כפי שהוא בעולמות העליונים. [נ"פ רבי מנחם מנדל שניאורסון מליובאוויטש, ליקוטי שיחות ח"ל עמ' 18]

עדיין לא הגעת

והיו חייך תלאים לך מנגד

כי לעולם צריך האדם שימצא בעבודתו להשם יתברך איזה חיסרון, או שימצא איזה פנייה, אפילו דקה מן הדקה מאוד, או שלא עשה כתיקונו באהבה ויראה כראוי, ואזי כשעובד אחר כך את השם יתברך במצווה הזאת, יהיה נזהר שיעשה אותה ביראה ואהבה יותר ממה שעשה בתחילה, ושלא תימצא אפילו פנייה דקה בעבודתו להשם יתברך שמו. ואחר כך יחפש יותר, וימצא עוד איזה חיסרון אפילו בעבודה זו, כי יכיר גדולתו יתברך שמו יותר, ויכין שעדיין לא יצא ידי חובתו לפניו וצריך עוד ליראה יתרה ולאהבה יתרה, וכן לעולם.

כי זה כלל גדול, שאי אפשר לאדם לעמוד על מדרגה אחת, רק אז או שילך למעלה יתרה או שייפול וירד גם ממעלה זו, וזהו שאמר והיו חייך תלאים לך מנגד, תייד - היינו החיות שלך, שהוא היראה והאהבה לו יתברך, יהיו תלויים לך מנגד, שידמה בעיניך כאילו עדיין לא זכית ולא באת אליו, ופחדת לילה ויומם ולא תאמין בחיך, שלא תאמין לך שיש לך החיות, אלא יהיה בדעתך כל ימך שעדיין לא הגעת אליו. [נ"פ רבי ישראל בעל שם טוב, בעש"ט על התורה, כי תבוא ט]

חשוד בעצמך

והתמפרתם שם לאביך

קודם פטירת נשמתו אמר מרן הבעש"ט פסוק "אל תבואני רגל גאווה" (תהלים ל"ב), ואמר: והתמפרתם שם לאביך - שתהיה בכל עת בלב נשבר, ותחשוד את עצמך שאתה נמסר ומכור לאויביך, ליצר הרע; לעבדים ולשפחות - כי כל מעשיך הם על מנת לקבל פרס, בבחינת עבודת עבד, ועדיין לא עשית רצון ותענוג לבוראך מימך.

כל זה תחשוב בלבך, כי "והתמפרתם" כתיב ולא "ונמכרתם". ואזי ואין קנה, אין מי שיוכל לשלוט עליכם, ותהיה דבוק בחיי החיים. [נ"פ רבי יצחק יהודה יחיאל סאפרין מקורנא, היכל הברכה, כי תצא, קכט, ד]

יורשנו רבנו

הופעה מלאה | ישיבה נפרדת

בנייני האומה ירושלים

יום ג' | 25.9 < מ"ז תשרי | חוה"מ סוכות

מופע פותח: זושא זושא ZUSHA

נרטיסים:

6565 * קולמו

TICKCHAK.CO.IL

יצוג: יום - המקור

הבעל שם טוב אומר

הרב שמואל טל | ראש ישיבת תורת החיים

”ואין מחיה נפשו של ישראל” רק מי שיאחז באמונה”^(א)

הברית אשר אכרת את בית ישראל אחרי הימים ההם נאם ה', נתתי את תורתי בקרבם ועל לבם אכתבנה, והייתי להם לאלוקים והמה יהיו לי לעם. ולא ילמדו עוד איש את רעהו ואיש את אחיו לאמר דעו את ה', כי כולם ידעו אותי למקטנם ועד גדולם, נאם ה', כי אסלח לְעֹנְם ולחטאתם לא אזכר עוד” (ירמיהו לא).

הפרת הברית שהיתה אחרי גאולת מצרים לא תחזור על עצמה בגאולה העתידה, משום שידעית ה' תהיה חקוקה בלבם של כל ישראל. במצרים ה' רק “החזיק בידנו” והוציא אותנו, ואילו הלב שלנו לא היה מסור בידו, הוא נשאר בקטנות המוחין; לעתיד לבוא התורה תהיה בתוך הלב עצמו, הלב יהיה מלא בדעת ה'. וזאת לא רק אצל הגדולים שבעם; הקטנים והגדולים, כולם ידעו את ה', ולא יצטרכו ללמוד זה מזה.

במקומות אחרים מתואר המעבר הזה כנתינת לב חדש: “ונתתי להם לב אחד ורוח חדשה אתן בקרבכם, וְהִסְרֵתִי לִב הָאֲבֶן מִבְּשָׂרָם ונתתי להם לב בשר” (יהוה אלהים יא; וראה גם שם לו). החיבור שיהיה אל הקדוש ברוך הוא יהיה שונה באופן מהותי ממה שהיה ביציאת מצרים. חיבור שבו אין אנשים שיודעים את ה' ואנשים שלא יודעים את ה' ואלו זקוקים לאלו, אלא כולם יודעים את ה' כי התורה חקוקה בלבם.

הסתלקות “כל האותות והמופתים והנסים הגלויים והמפורסמים הממשיכים ומתלהבים לב אדם לעבודתו יתברך” שעליה דיבר הבעש"ט, ויצירת ההכרח לעבודת האמונה והענווה, הם אלו שמחוללים את התהליך המופלא עליו מדברים הנביאים, שנראה שהולך ומתמשך לנגד עינינו.

גדולי הצדיקים מתלמידי של הבעש"ט כתבו על עבודה זו שדרכה אדם יכול לזכות שייפתחו לו שערי השגה ושערי דעת ה', שיתגלה לו האור הגנוז, ובוזו תלויה אף הנבואה (ראה מאור עיניים - ישמח לב, יומא ד"ה משנגנו ארון; שם ליקוטים ד"ה רק חזק; קדושת לוי ויצא ד"ה ויהי כאשר ראה; שם שמות ד"ה וזה לך האות; ועוד). המהלך המופלא הזה שאליו הקדוש ברוך הוא מעיר אותנו ברחמי, שבו כל אחד ואחת מאיתנו נדרשים להתחזק באופן אישי ולחבר את ליבם אל ה', הוא המפתח לשלב הבא בתהליך הגאולה - התמלאות הארץ דעה את ה' והשגת אלוקות בגילוי, יותר מהארת הדעת שהיתה ביציאת מצרים, ומתוך כך לחידוש הנבואה, כמובא בשם הבעל שם טוב (תולדות יעקב יוסף וישלח ד"ה אמנם). ומרה נזכה לקיום נבואתו של יואל, שעוד לפני בוא יום ה' נזכה כולנו לשמוע את דבר ה': “והיה אחרי כן אשפוך את רוחי על כל בשר וְנִבְּאוּ בְנִיכֶם וּבְנוֹתֵיכֶם, וְזָקְנֵיכֶם חִלְּמוּ, וְיָחֲלְמוּ, בְּחֻזְקֵי חַזְיוֹנוֹת יִרְאוּ. וְגַם עַל הַעֲבָדִים וְעַל הַשִּׁפְחוֹת בְּיָמֵי הַהֵמָּה אֲשַׁפֹּךְ אֶת רוּחִי. וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשָׂמַיִם וּבָאָרֶץ, דָּם וָאֵשׁ וְתִימְרוֹת עֶשֶׂן. הַשֶּׁמֶשׁ יִקְפָּץ לְחֹשֶׁךְ וְהַיָּרֵחַ לְדָם, לִפְנֵי בּוֹא יוֹם ה' הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא” (יואל א).

אמר הרב הקדוש ר' זושא מאניפולי מה ששמע מהרב הצדיק ר' שמעון מווארז'וביץ שהיה מתלמידי הבעל שם טוב, שאמר הבעל שם טוב שקודם ביאת משיח צדקנו יסתלקו כל האותות והמופתים והנסים הגלויים והמפורסמים הממשיכים ומתלהבים לב אדם לעבודתו יתברך, ואין מחיה נפשו של ישראל, רק מי שיאחז באמונה.

זהב המנורה, ערך עקבתא דמשיחא

בפעמים הקודמות למדנו שכוונת הבעל שם טוב הקדוש היא שאמנם לעתיד לבוא האמונה לא תוכל להתבסס על מופתים וניסים גלויים כי הם ייפסקו, אבל ההתחזקות באמונה וביטחון בטוב ה' היא עצמה תחולל ישועות ותהפוך את הקשיים הצרות לשפע של טובה וברכה. עוד ראינו שהדרך להגיע לאמונה כזו היא על ידי ענווה ותחושת 'אין', כלומר תודעה עמוקה שכל היכולת שלנו לפעול במציאות היא רק מכוח חסדו העצום של הקדוש ברוך הוא - “כי מִמֶּךָ הַכֹּל וּמִיָּדְךָ נִתְּנוֹ לָךְ” (דברי הימים א כט). לבסוף עמדנו על כך שההתמודדות המיוחדת שיש בדורנו עם מגוון גדול של קשיים מצמיחה אותנו בדיוק אל הנקודה הזו, לקניין ענווה גדולה ואמונה חזקה בטוב ה'.

אולם מדוע התהליך הזה מיועד דווקא לתקופה “שקודם ביאת משיח צדקנו”, כלשון הבעש"ט? כדי להבין זאת יש להתבונן בשאלה יסודית על עצם תהליך הגאולה. ידועים דברי הנביא: “כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות” (מִיָּמֵי ז', וחז"ל לומדים מכך שניסים ונפלאות שנעשו ביציאת מצרים יהיו גם לעתיד. אחד השיאים שביציאת מצרים הוא גילוי השכינה והשראת נבואה על כל ישראל, עד שראתה שפחה על הים מה שלא ראו ישעיה ויחזקאל (פסיקתא זוטרות בשלח טו). משמעות הדבר היא שלעתיד לבוא נזכה כולנו לבוא למדרגת נבואה, וכפי שהתפלל משה: “ומי יתן כל עם ה' נביאים” (במדבר יא).

אולם בכמה מקומות בדברי הנביאים (יחזקאל טו, ועוד) מתוארים היחסים שבין הקדוש ברוך הוא לעם ישראל מיציאת מצרים ואילך, ומודגש שלמעשה היתה אכזבה גדולה מעם ישראל. הקדוש ברוך הוא הושיע אותנו, טיפל בנו במסירות והשפיע עלינו כל טוב - ואנחנו בגדנו בו. הוא כרת איתנו ברית, ואנחנו הפרנו אותה. לאור זאת עולה שאלה נוקבת: הקדוש ברוך הוא אומר שלעתיד לבוא הוא יגאל אותנו ויראה לנו נפלאות כמו שהיה במצרים - אבל מה מבטיח שהפעם זה יהיה אחרת? שהפעם לא נאכזב אותו ולא נרד לעברי פי פחת?

התשובה לכך מצויה אף היא בדברי הנביאים: “הנה ימים באים נאם ה', וְכָרַתִּי אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל וְאֶת בֵּית יְהוּדָה בְּרִית חֲדָשָׁה. לֹא כַּבְרִית אֲשֶׁר כָּרַתִּי אֶת אֲבוֹתֶם בְּיָמֵי הַחַזְקִי בְּיָדֵי הַהוֹצִיאָם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, אֲשֶׁר הֵמָּה הִפְרוּ אֶת בְּרִיתִי וְאֲנִי בִעֲלַתִּי בָם נָאם ה'. כִּי זֹאת

יותר נפוק! יותר מעניין! יותר קרוב!
הפרסום בקרוב אליך עובד!

לפרטים והזמנות נתן: 050-833-1504

קרוב אליך
עלון שבועי לעבודת השם בדרך החסידות

עכשיו תורנו!

אהוב! האמן! חבקי! למד! למד! הסביר! הפץ!

הדבקי! הדמין! קבע תברותא! פתח שיעור! שדר! חזור והחזור! (גם את!)

הרב מאיר דורפמן הארות מהשטח

אספר על כמה רגעים של אושר ונחת בעבודתי.

אתה מעביר שיעור ומישהו יושב מולך, בפעם הראשונה בחייו בשיעור יהדות, אתה רואה את ההלם על פניו, אתה רואה אותו מזדהה לגמרי עם הדברים, מתרגש כמו ילד, אבל בעיקר - אתה רואה את ההפתעה שלו: מה... זו יהדות? לי תמיד אמרו ש... שנים חשבתי שיהדות זה משהו פרימיטיבי, מיושן, לא רלוונטי, לא אנושי, שוביניסטי, שטחי ועוד מחמאות... ופתאום הוא שומע שהגמרא העתיקה הזאת מדברת בדיוק על הבעיה שלו היום. אין משל שיתאר את הברק בעיניו בסוף השיעור.

בחורה שחזרה בתשובה, בת 35, מספרת לך שהיא מצאה את בחיר לבה והם עומדים להתחתן. ואתה חושב על חסד ה' שדאג לה ולענף שבעז' ייצא ממנה; כולנו יודעים באיזו כבדות היא הייתה עלולה להישאר...

אתה מקבל מייל ממישהו שהיה אצלך בשיעור לפני שמונה שנים, והוא מספר לך עד כמה השיעור השפיע טוב על חייו, וכמה המכתב שכתבת לו בזמנו, הזכור לך אך במעומעם, שינה את חייו.

אדם נמצא בהתלבטות חיים קשה מאד, והוא מחליט להתייעץ איתך, אתה מביא את השאלה לאדם גדול וחוזר אליו עם תשובה, ומרגיש בתגובתו את הביטוי "אין שמחה כהתרת הספקות".

אתה מפגיש אדם שלא ראה תלמיד חכם מימיו עם תלמיד חכם אמתי, ושוב אתה רואה את התדהמה שעל פניו. תמיד סיפרו לו על "הרבנים האלה"...

אתה מנגן ושר אחרי שיעור, נותן לדברים "לרדת אל הלב", וכשאתה מסיים - כולם נשארים לשבת, אף אחד לא קם...

ניסוי סליחות

הרב אסף טבצ'ניק

רב קהילת ראש יהודי בתל אביב

באוטובוס, בדרך לסיוור סליחות, פנתה אלי אחת מבעלות התשובה בקהילה: "יש לי שאלה הלכתית", היא אמרה. "אני מאוד אוהבת ללכת לסליחות. כל ערב. כל אלו. אבל יש לי מריבות עם אמא שלי על זה כל ערב מחדש. היא טוענת שגשמים בכלל לא חייבות להתפלל, בטח לא סליחות. זה מאוחר בלילה וזה מסוכן ללכת. ובאופן כללי היא מאוד לא רוצה שאלך". "מצד אחד" היא המשיכה, "כיבוד הורים זה מצווה מהתורה, סליחות זה לא מהתורה - אז ברור לי שכיבוד הורים יותר חשוב, אבל מצד שני - הסליחות ממש עוזרות לי להתחזק. מותר לי ללכת?"

ניסיתי לחשוב מה כל כך מפריע לאמא שלה עם הסליחות. "אם היית יוצאת עם חברים למועדון בחצות-יחצי בלילה היא גם הייתה כל כך נלחצת ומפחדת?" - "לא", היא ענתה.

ניסיתי להציע כיוון - שמה שמפחיד את אמא שלה זה לא הסליחות אלא ההתחזקות. כי הרי אם היא תתחזק - היא תחזור בתשובה. ואז היא תתחזק עם דוס. ואז היא כבר לא תהיה איתה בקשר, והיא לא תדבר איתה יותר והם לא יאכלו אצלה בבית, והיא לא תכיר את הנכדים...

אז קבענו ניסוי: היא תמשיך ללכת לסליחות, אבל תהיה בת מושלמת - תדבר עם אמא כל יום. תספר לה על עצמה. אפילו על הסליחות. תעזור בבית הרבה. תפנה את הכלים בסוף הארוחה. כולל שטיפה. סיכמנו שנדבר עוד שבוע.

זה עבד.

מסתבר שיש איזו משוואה: מי שחוזר בתשובה - מתנתק. מהסביבה. גם קצת מעצמו.

קשה להסביר שלחזור בתשובה - זה להתחבר. גם לנשמה. גם עם המשפחה. גם עם העולם.

זו תשובה מסוג מיוחד. די חדש. תשובה של הרב קוק. תשובה של אהבה.

במוצאי השבת - מצטרפים עוד חלקים בעם ישראל לבקשת הסליחות.

בכל לילה ניזכר כמה מרחק יש, כמה שכחה, נדבר על הפער בינינו לבורא עולם, על המקומות שבהם לא היינו קרובים, שבהם אפילו קצת התנתקנו. אבל דווקא הבקשה הפנימית הזו, הרצון האמיתי שישלח לנו - מזכירים כמה רצון פנימי לקשר קרוב קיים בתוכנו. כמה סליחה מקרבת. כמה 'רצוא' יש אחרי כל ה'שוב' הזה.

שנוכה לקרב ולהתקרב.

החבר מהמילואים שואל שאלות? השכחה מתעניינת ביהדות? רגשי יהודי זאת התשובה! 03-5255355 ry@neto.net.il

מבצע על ספרי הרב קוק

ללמוד הרב קוק ולהבין

7 ספרים רק ב-299 כולל משלוח עז פתח הבית!

ב'מודה
במקצת'

דב'קות

ב'אהבת
עולם'

הגש

מ'אשר
קדשנו במצותיו'

שמחה

ואהבה

גם למי שממש לא 'כמוך'

למצטרפים
עד ראש השנה
שי מיוחד
חוברת 'מהלך
התניא'

התוכנית השנתית
בלימוד התניא - תשע"ט
יוצאת לדרך!
לימוד עצמי • ימי עיון עונתיים • מבחנים נושאי מלגות

**לבב
לדעת**
תפארת שמשון

להרשמה וקבלת
ספרי לימוד:
אצל הנציג ביעיבה
במוקד הטלפוני: 072-2219050
באתר: www.lladaat.co.il

לדעת,
להתחדש,
להאיר!

טוב לדעת, תודה

מוחסן מסתור מלא מתחת לרצפתי אם השלטון יגלה את זה, זה יהיה הסוף שלי, אבל בינתיים זה כסף טוב

יש לה אולי סיגרים בלגיים מברחים?

פסקט, יוריקו

לוי-יחזקאל? אין לכם חג עוד מעט?

כן... אבל בלי קשר:

פסקט, ראובן בקשה יש לי אליך...

קבוד הרבו בנדאיו מה הרב צריך?

כמה הרב צריך? יש לי סטוק ענק בסתר...

לא צריך, אבל טוב לדעת...

נשק? השתגעתי. הרבו! זה ענש מות להתפס בהברחת נשק למדינה!!!

פסקט, ולדיסלב? יש לה אולי נשק מברח למכירה?

פסקט, מוטלה... אני מוכן לשלם לה 50 זהובים תמורת ביגלה קטן

חמץ? עכשוי? אפילו בעד כל הכסף שבעולם, לא אוכל להביא לרבי חמץ כרגע

פסקט, יענקלה! יש לה אולי איזה רוג'לה לתת לוי?

חמץ? חס ושלום! מה חטאתי שהרב חושד בי שנשא אצלי אפילו פורד אחוד?

יש לה אולי קצת להם לתת לוי?

חמץ? עכשוי? בערנו הכל לפני שעתים!!!

ומי פעמור ישראל גוי אחד בארץ?

הצאר הרוסי, נבער, מעמיד שומרים ומשטרה בכל מקום ומאים בקמות כדי שלא יברחו סחורה, ובכל זאת רבים עוברים על חסיו כדי להרוויח כסף!

ואלו אתה פתבת בתורתך לפני 3,000 שנה "לא יראה לה חמץ", ובלי להעמיד שומרים - אף יהודי אינו עובר על צוויך!

רבנו של עולם! ראה את העם שלך! איזו מסירות יש להם לקיום מצוותיך!

נשיאת הבכורים

פרשת
כי תבוא

התורה נשלה

ושם אותו על כתפו. "תן לנו לשאת את הסל", אמרו יוחנן וצפנת. "תודה לכם, נכדי היקרים", השיב סבא, "אבל את המצוה הזאת אני רוצה לעשות בעצמי, בשתי ידי".

בחצר בית המקדש הגיש סבא את סל הפרות לכוחו. הכוחו הניח את ידו תחת הסל והניד אותו למעלה. ואז סבא, בפנים קורנות ומאירות, הודה לאלקים על כל השפע הטוב שנתן, השתחוה מול היכל המקדש ונאץ שמח ומאשר.

(על פי משנה בבבא בתרא, פ"ג א')

פוזב נוצץ, ועל ראשו נח כתר מעלי זית. כל הדרך שרו האנשים שירים שמחים, בלוי נגנים שנגנו בחלילים.

"הנה ירושלים", קרא יוחנן בהתרגשות. "נכון", אמר סבא. "עוד מעט תראו מי יבוא לקבל את פנינו".

ואכן, מהעיר יצאה התלוכה גדולה, ובה נכדי ירושלים, שבאה לקבל את פניהם של מביאי הבכורים. כשהשירה עברה ברחובות העיר, עמדו כל בעלי החנויות פתוחים וקראו: "אחינו, בואכם לשלום!".

לסבא היה קשה ללכת, אבל הוא לא הסכים לעצור. פאשר השירה הגיעה להר הבית, שעליו בנוי בית המקדש, לקח סבא את סל הפרות

"אם אבא ואמא יסכימו, בשמחה רבה", השיב סבא ונטף את ראשיהם.

ביום ראשון בבקר קטר סבא את פרות הבכורים, והניח אותם בסל יפה. כל המשפחה יצאה לדרך, אל העיר הסמוכה. "למה אנונו לא הולכים ישר לירושלים?", שאלה צפנת.

"כדי שיתאספו עוד אנשים, ונעלה לירושלים בקהל גדול ובשמחה רבה", הסביר אבא.

ובאמת, בעיר התאספו בני אדם רבים, מכל הכפרים שבסביבה. כל משפחה הביאה אתה את פרות הבכורים. למחרת בבקר נשמעה הכרזה: "קומו ונעלה ציון, אל בית השם אל קינו".

תהלוכה ארזה יצאה מן העיר לעבר ירושלים. בראש התהלוכה צעד שור, שקרניו היו מצפות

"סבא, אתה יודע שכבר מתחילות להבשיל תאנים בעץ התאנה?", אמרה צפנת.

"וגם בגנן כבר צמח אשכול ענבים עסיסי", הוסיף יוחנן.

סבא סגר את מגלת הקלף שלמד פה וקם ממקומו בהתרגשות. "בכוריהם בכוריהם", מלמלו שכתיו.

הוא הלך עם הבכרים לגנה והביט בפרות המבשילים. פניו קרנו באשר. "כן, אחרי שבת נעלה לירושלים עם הפרות", אמר.

סבא לקח גבעולים של קנה סוף רב, וקשר אותם סביב הפרות שהבשילו. "זה יהיה הסימן שלנו, שאלה פרות הבכורים", הסביר.

"גם אנונו רוצים לעלות לירושלים", קראו הילדים יחד.

סיפורי חסידיים | זלמן רודרמן

רבי נטע מוולדובה נמנה עם חשובי תלמידיו של 'החווה' מלובלין. הוא בורך ברוח טובה ובנפש שמחה וכל אימת שבא ללובלין השפיע משמחתו על כל החסידים סביב.

כשנסתלק 'החווה' לבית עולמו, חשכו המאורות. רבים מתלמידיו החלו מנהיגים חצרות משלהם. אריאז פרש רבי נטע לעירו ולביתו. בעצמו לא נעשה מנהיג וגם לא קיבל עליו מנהיג אחר. "איך אוכל להתקשר אל רבי חדש, אחרי ענק שבענקים כרכנו מלובלין?!", תהה. וכאשר חדל לנסוע ללובלין, חדל גם ממנהגו הישן לשמח את לב הבריות. "כשם שקיבלתי שכר על הדרשה כך אקבל שכר על הפרישה", הטעים.

יום אחד חלה בנו של רבי נטע במחלה קשה. תוצאה מהמחלה שותקו אברים שונים בגוף הבן. תחילה שותקו הידיים, לאחר מכן עבר השיתוק גם לרגליים ובהמשך ניטל ממנו גם כוח הדיבור. הרופאים עמדו חסרי אונים מול המחלה הקשה ולא היה לאל-ידים להושיע.

לפתע נזכר רבי נטע באמרה ששמע פעם מרבו 'החווה': "אצל חבר טוב, אהוב ונאמן, אפשר להיושע כשם שנושעים אצל רבי". קם ונסע - ביחד עם בנו החולה המשותק - אל חברו הטוב משכבר הימים, רבי לייבוש מאז'רוב.

נכמרו רחמיו של רבי לייבוש על חברו האהוב ועל בנו המתייסר, אך הוא חש כי קצרה ידו מלהושיע. "קטונתי", אמר בעצב לחברו. "אבל", הוסיף באותה הנשימה, "הזוכר אתה את 'בערל בטלן' מלובלין?!"

רבי נטע הנהן בראשו. זוכר הוא גם זוכר.

"ובכן", המשיך רבי לייבוש, "כעת מנהיג הוא חצר גדולה ברדושיץ ומספרים עליו כי אלפים נושעים מברכותיו".

קשה היה לרבי נטע לשעות לעצת חברו, שהלוא כבר החליט בלבו כי לא יקבל עליו עוד שום רבי. אל רבי לייבוש בא בתור חבר; אבל כעת הוא נדרש לנסוע אל 'בערל בטלן' כאל פועל-ישועות! עם זה הוא התקשה להשלים.

אולם מצבו האומלל של בנו דחק בו והכריע את הכף. וכי מה לא יעשה אב כדי להושיע את בנו...

שכר רבי נטע עגלה שתסיע אותו ואת בנו לרדושיץ. 'בערל בטלן', בלשונו של רבי לייבוש, היה לא אחר מאשר הצדיק רבי יששכר-דוב שבפי רבים נקרא 'הסבא הקדוש' מרדושיץ.

והנה אך יצאה העגלה לדרכה, החלו מיד התקלות. תחילה כשלו הסוסים באבן-נגף גדולה ומעודו. הנסיעה נעצרה והעגלון נדרש להקים את הסוסים על רגליהם. אחרי כברת-דרך נוספת נשבר אחד מצירי העגלה. שוב התעכבה הנסיעה ונדרשו זמן ומאמץ כדי להחליף את הציר. הציר תוקן והנסיעה נמשכה. והנה לא חלפה אלא חצי שעה ולפתע אירעה התקלה החמורה ביותר עד כה - העגלה כולה התהפכה על נוסעיה. רק בנס לא נפח הבן המשותק, האומלל, את נשמתו.

ובכן, פתח רבי יששכר-דוב ואמר, כשהפציע אורו הגדול של רבנו הבעש"ט 'אור שבעת הימים', היה מורנו המגיד ממזריטש בעברו השני של המתרס. למגיד הייתה כידוע רגל חולנית מאוד וכל הרופאים לא מצאו לה מזור. אשתו של המגיד דחקה בו לנסוע אל הבעש"ט ולבקש ממנו ישועה. זמן רב סירב עד כי לבסוף רבו ייסוריו וגברו עליו דברי אשתו - והוא יצא לדרך.

בדרכו פקדו אותו כל התקלות האפשריות: תחילה מעדו הסוסים, לאחר מכן נשבר ציר העגלה, אחר-כך התהפכה העגלה על יושביה. המגיד התחרט כבר על כל הנסיעה, שגרמה לו צער וביטול-תורה, וכמעט שב לביתו. אך לבסוף נמלך בדעתו והחליט בכל-זאת להמשיך הלאה, עד כי הגיע למז'יבוז'.

בהגיעו אל הבעש"ט ביקש לספר לו את שעבר עליו, אבל הבעש"ט הקדימו ומדבריו למד המגיד כי הבעש"ט כבר יודע את כל מה שעבר עליו.

כל הברכות האלה

כח, לד
"ובאו עליך כל הברכות האלה והשיגוך" - ונשאלת השאלה: מדוע על הברכות "להשיג" את האדם, כלום יש מי שבורח מפניהן?!

אלא, פעמים שהאדם עצמו אינו יודע מה טוב לו ומהי הברכה בעבורו. מבטיחה לו התורה כי גם אותו "ישיגו" הברכות אם רק ישמור ויקיים את מצוות ה'.

(דגל מחנה אפרים)

זה השלב שבו ביקש רבי נטע להשיח את לבו לפני הצדיק ולספר מה הביאו אליו. ואולם לרבי יששכר-דוב עצמו הדרך, כך נראה, כלל לא אצה. "סיפור נאה" נח על לשונו

"במה תחפוץ להירפא", שאלו פתאום הבעש"ט, "בתפילה או בסגולה?". לאחר ההרהור קצר השיב לו המגיד: "להתפלל, יודע אני בעצמי; רצוני אפוא להיוושע בסגולה".

כאן קטע לפתע רבי יששכר-דוב את הסיפור ופנה אל רבי נטע. "ואתה, ר' נטע, במה תחפוץ להיוושע - בתפילה או בסגולה?", שאל.

לשונו של ר' נטע כמו נעתקה מפיו, בהיותו עד לרוח-הקודש גלויה. "יושיעני הרבי במה שיושיע, ובלבד שיימצא מזור למחלת בני", ענה בקול שבור לרסיסים, "כִּשְׁל כוח הסבל!".

ציווה רבי יששכר-דוב להכניס פנימה את הבן החולה, שנישא על מיטה. לאחר מכן ניגש אליו וסמך עליו את שתי ידיו. שפתיו רחשו תפילה קצרה. הוא נטל צלוחית-שמן וסך את החולה במעט שמן. אחר כך הגיש את הצלוחית לרבי נטע והורה לו לעשות כך לבנו, יום-יום. "כשיכלה השמן מהצלוחית, תסתלק בעזרת ה' המחלה", אמר בפשטות.

דבריו של 'הסבא' מרדושיץ התקיימו במלואם: בכל יום ויום ניכרה הטבה במצבו של הבן החולה. תחילה שב אליו כושר הדיבור. לאחר מכן החל להניע באיטיות את אברי גופו. וכשכלה השמן מן הצלוחית, קם והתהלך על רגליו ככל האדם.

רבי נטע חזר בו מהחלטתו הקודמת ונתקשר בכל נימי נפשו לחצר בית רדושיץ. בנסיעותיו אל רבו היה מצרף אליו גם את בנו, החולה שהחלים בזכות 'הסבא הקדוש'.

בראות רבי נטע כי מן השמים מעכבים אותו בנסיעתו ביקש להסתובב לאחור ולשוב לביתו. הפעם היה זה העגלון שהאיץ בו להמשיך הלאה. "רדושיץ איננה רחוקה עוד", אמר, "ואם כבר הגענו עד הלום - חבל לחזור כעת לאחור".

נשתכנע רבי נטע להמשיך בנסיעה. ואכן, מרגע זה והלאה לא קרתה עוד שום תקלה. כעבור שעות מספר הגיעו לרדושיץ. בבואם לשם התברר לרבי נטע כי העניינים אינם פשוטים כל עיקר. המונים צובאים על דלת ביתו של הצדיק ואיש מהמתונים אינו מתכוון לוותר על מקומו בתור. כאן הוא אורח כמו כולם, שווה בין שווים.

זאת לא הייתה הבעיה היחידה: אנשי החצר סיפרו כי זה ימים מספר נעולה הדלת והרבי אינו מקבל איש. הרהורים של צער וחרטה אפפו את רבי נטע. זמן, כוח וממון רב תבעה ממנו הדרך עד לכאן, ועתה נראה כי יאלץ לחזור כלעומת שבא. והבן המסכן, מה יהיה עליו...?

לפתע נשמע קולו של הגבאי קורא: "היכן הוא ר' נטע מוולדובה?". עד מהרה הוכנס רבי נטע לחדר הרבי.

"התשתה עמי כוסית יי"ש לאמירת 'לחיים?', שאלו הרבי בידידות, לאחר החלפת דברי שלום קצרים.

"בוודאי! איזו שאלה...!", השיב רבי נטע.

זה השלב שבו ביקש רבי נטע להשיח את לבו לפני הצדיק ולספר מה הביאו אליו. ואולם לרבי יששכר-דוב עצמו הדרך, כך נראה, כלל לא אצה. "סיפור נאה" נח על לשונו, ואת הסיפור הזה חשקה נפשו לספר עתה לאורחו מוולדובה.

ספרי איכות לכל המשפחה להשיג בחנויות הספרים המובחרות הפצה ראשית: 03-9600770

אלמן רודרמן להתרגש, להחכים, ליהנות.

הרב זלמן גופין

איפה השומיכה ואיפה הרכבת?!

שלושה ימים לחשוב על הקדוש ברוך הוא! דמיונות שווא של מישהו שעף על עצמו? להיות כמו החסידים הגדולים שהתפללו בדביקות במשך שעות? אם תהיה קצת אמיתי תדע שאתה לא שייך לזה! אבל החסידות היא אמת! אז מה אני עושה איתה?

ברור שלא זאת הכוונה.

אנחנו נמצאים בח"י אלול, יום הולדתם של הבעל שם טוב ושל האדמו"ר הזקן. זהו יום מאיר והסיפורים עליהם ועל גדולי החסידים שהלכו לאורם מבעירים את הרצון לעבוד את ה' בדרגה הכי גבוהה. אנחנו שומעים סיפורים על 'ציורים' כאלה, וה'ציור' הזה תופס אותנו. למה הוא תופס אותנו? בגלל שזו אמת. אבל הרי ברור לנו שאי אפשר לקפוץ היישר אל האמת הזו. אז מה עושים?

יש כאלה שנשברים. הם אומרים לעצמם, ממה נפשך: או שאני יכול לחשוב שש שעות חסידות, או שאני בכלל לא שייך לכל העניין.

טבע האדם שהוא נמשך או לכאן או לכאן. חסד או גבורה. אז או שאני נדבק בזה ונדלק מהר ומיד אני מחפש 'מדרגות' ו'הרגשים' ו'ציורים', או שאני חלילה מאבד עניין לגמרי.

היה יהודי שקראו לו הרב ר' אברהם הערש כהן. הוא עמד בראש כולל האברכים בכפר חב"ד והוא אהב להדביק לכל אברך תואר: זה ר' עקיבא אייגר, זה פני יהושע, זה 'חתיכת' קצות... וכל זאת למרות שמדובר היה באברכים מהשורה. אברכים טובים אמנם, אך לא גאוני עולם. אלא מה? זאת הייתה השיטה שלו לעודד את האברכים.

אז אולי ננהג כך גם בחסידות? ... נתחיל להצמיד לכל אחד ואחד תואר: זה ר' הלל מפאריטש, זה ר' אייזיק מהומיל, זה ר' שילם קוראטין וזה ר' איצ'ה המתמיד. סתם כך ללמוד חסידות כך וכך שעות או כך וכך ימים ושכונות, אז מעניין. אמרת 'ר' הלל', אמרת משהו ממש...

חצי שנה אתה כבר לומד חסידות ואתה רוצה שהלימוד יביא אותך להכרה הברורה ש"הוא לבדו הוא ואין זולתו". אבל זה לא עובד ככה. לא מדובר כאן בסגולה כזו שאם תלמד חסידות כך וכך שעות או כך וכך ימים ושכונות, אז ההכרה באחדות ה' תחדור בך ותאיר אצלך. העבודה צריכה להיות מן הקל אל הכבד, מלמטה למעלה. וזו החכמה של חסיד. מצד אחד לא לשטות בעצמך ולא לרמות את עצמך שאתה שייך לדרגות של חסידים גדולים, ומצד שני לדעת שאתה בכיוון הנכון ולכן אין כל סיבה לייאוש חס ושלוש.

יש כאלו שהם נוטים לקו...נקרא לזה שאפתני. ויש כאלה שהם בקצה השני. הם רוצים להיות אמיתיים עד הסוף. אנשים פרקטיים בטבעם שאומרים לעצמם, "זה לא שייך אלינו". נכון אמנם שהחסידות היא אמת עמוקה, אבל דווקא משום כך ברור לי שזה לא שייך אליי או שאני לא שייך לזה. אז מלכתחילה הם לומדים חסידות באופן כזה שזה מנותק מהם. לא שייך

החסיד ר' מענדל גוראריה (אביו של ר' שמריהו גוראריה שהיה חתנו של הרבי הרי"צ וגיטו של הרבי) נסע פעם אחת ברכבת בחזרה מלובביץ'. תוך כדי נסיעה - שנמשכה כמה ימים ולילות - הוא חיפש פנים יהודיות כדי להחליף מילה. לדבר משהו.

הוא עבר לאורך הרכבת ופתאום הבחין בנוסע השוכב על המדף העליון, עטוף בשמיכה. הבין ר' מענדל שלנוסע אין כרטיס ותעודות נדרשות והחוש שלו אמר לו שזהו כנראה יהודי.

הוא הרים קצת את השמיכה וראה שזה באמת יהודי. מי היה אותו יהודי? היה זה החסיד ר' גרשון בער מהעיר פאהאר.

כמה מילים על ר' גרשון בער: הוא נולד כמה חודשים אחרי פטירת אביו ונקרא על שמו. לאחר מכן חונך על ידי סבו. גם סבו וגם אביו היו מחסידי האדמו"ר הזקן. ר' גרשון בער עצמו ראה בפעם הראשונה את האדמו"ר הצמח צדק, כאשר נכנס ל'יחידות' לקבל ברכה לרגל היכנסו בעול המצוות. הוא היה 'עובד' ו'משכיל' נפלא, והרבי הרי"צ מספר עליו ברשימותיו, שכן בילדותו הלך אליו בהוראת אביו (הרבי הרש"ב) לשמוע ממנו סיפורי חסידים.

ובכן, ר' גרשון בער רואה את ר' מענדל מולו ושואל אותו: "אברך, מי אתה?". ר' מענדל אומר את שמו. "ולאיפה אתה נוסע?". שואל ר' גרשון בער. משיב ר' מענדל: "הביתה, אל האישה והילדים". אומר לו ר' גרשון בער: "כשאתה מגיע הביתה, תחדיר בבני הבית שלך שהוא לבדו הוא ואין זולתו".

למה הוא אמר את זה? כי זה מה שהוא חשב וזה מה שהוא חי. הוא התעטף בשמיכה לא כדי לברוח מהשלטונות, אלא כדי להתנתק מכל הסובב אותו ולהיות מונח ב"הוא לבדו הוא ואין זולתו". ממילא, כשר' מענדל התחיל לדבר איתו, אז זה מה שהיה לו לומר. בדיוק כפי שאדמו"ר האמצעי רצה ואיחל לעצמו: שכששני חסידים ייפגשו, הם ידברו ביניהם חסידות. ידברו על אחדות ה'. על אין עוד מלבדו.

ועל הדבר הזה בדיוק חסידים התייגעו כל חייהם. הם למדו את זה, חשבו על זה, התכוונו בזה וממילא גם דיברו על זה איש עם רעהו.

כשאנחנו שומעים כאלה סיפורים, אנחנו מיד רוצים להיות גם כן כאלה. מתעורר בנו פתאום רצון לעלות על רכבת, להתעטף בשמיכה ולחשוב על "הוא לבדו הוא ואין זולתו"...

אבל זה לא המצב שלנו. בשביל להתכוון בחסידות אנחנו זקוקים לרכבת שתיסע לפחות שלושה ימים ברציפות. כאן בארץ אתה עולה לרכבת ועוד לפני שהספקת להתעטף בשמיכה, כבר אתה צריך לרדת...

שייכים אלינו. שעבודת התפילה לא שייכת אלינו. שאדמו"ר הזקן דיבר לדור שלו בלבד. אז מה כן?

צריך למצוא את הדרך האמצעית - לדעת שזה כן שייך אלינו, אבל כפי שזה באמת שייך אלינו. ואת זה עושים לאט לאט. ללמוד חסידות בהתאם לכלים שלנו. ולעסוק בעבודת התפילה בהתאם לכלים שלנו. וכשמדברים על עבודת התפילה זה לא דווקא תפילה שש שעות, אלא תפילה עם פירוש המילות. בזה גופא, יש פירוש המילות בפשטות; להבין מה שאומרים. ויש פירוש המילות חסידי. כלומר, לחשוב ולהתעכב במחשבה על התוכן שחסידות מוסיפה ויוצקת למילות התפילה. אבל מה? לא לחשוב רק על הבנת העניין, אלא גם על המשמעות שלו. מה התוכן של הדברים. מה המסר שלהם אלינו. כך נוכל להשתייך לדרכם של הבעל שם טוב ושל האדמו"ר הזקן, שתבעו מכל אחד לעבוד את ה' לפי הדרגה האמיתית שלו. לחיים, לחיים ולברכה!!!

אליהם.

אלו שתי הדרכים שבאופן טבעי כל אדם נמשך לאחת מהן. ובדרך כלל זה מתחלק בין בעלי 'מרה לבנה' ובעלי 'מרה שחורה'.

המשפיע ר' מענדל פוטרפס הסביר לי פעם מה ההבדל בינו לבין ר' אבא פליסקין. ר' אבא היה חברו מילדות ועד זקנה. ביחד הם הלכו לחיידר ולאחר מכן ביחד למדו ב'תומכי תמימים', וביחד הם גם עסקו ב'מבצעים' בחרקוב עיר מגוריהם. בין השאר הם קירבו את אבא שלי ואת הדוד שלי לחסידות. זה היה בתקופה הקשה של הקומוניזם ושל הנוער הקומוניסטי. הכל היה בסכנה והם קירבו את הצעירים לאידישקייט ולחסידות.

ר' אבא יצא מרוסיה, נשלח על ידי הרבי הריי"צ לאוסטרליה ולאחר מכן הגיע לקראון הייטס. ואילו ר' מענדל יצא מאוחר יותר מרוסיה והגיע לארץ. אבל בהמשך הם נפגשו אצל הרבי והם טיפחו חברות קרובה עד סוף ימיהם.

ובכן פעם אחת שאל אותי ר' מענדל, "אתה יודע מה ההבדל ביני לבין ר' אבא?" והוא סיפר בחיך כך: **"כשאנחנו היינו ילדים בחיידר, הלכנו ברחוב והשקאצים (גויים צעירים) היו זורקים עלינו אבנים. זאת כמוכך הייתה חוויה מאוד לא נעימה.**

באנו הביתה וסיפרנו לאימהות שלנו את שקרה. כשאמא של ר' אבא שאלה אותו כמה אבנים השקאצים זרקו עלינו, הוא ענה לה: **'שש-שבע אבנים.'** אני לעומת זאת, עניתי: **'שבע-שמונה אבנים.'** זה כל ההבדל בינינו..."

זה ההבדל בין 'מרה לבנה' ל'מרה שחורה'. ר' אבא חשב שזרקו עליהם שבע אבנים, אבל היה לו ספק אז הוא הפחית אבן אחת. ייתכן שזרקו רק שש אבנים. ר' מענדל גם הוא חשב שזרקו עליהם שבע אבנים, אך כשהיה לו ספק אם המספר מדוייק, הוא הוסיף אבן אחת...

בנוגע לענייננו: ישנו כאמור מי שמיר נתפס לעניינים הכי מופלאים בחסידות. ולעומתו ישנו הטיפוס המעשי, שאינו נוטה לדמיונות ולרעיונות מופשטים. מה שהוא רואה בעיניים - קיים, ומה שלא - צריך להוכיח שקיים.

התוצאות השליליות של שתי הגישות האלה יכולות להיות: או אחד שמדמיין דמיונות ומרמה את עצמו או אחד כזה שאומר שכל העניינים היפים והנעלים בחסידות כלל לא שייכים אליו. הם היו מתאימים לתקופת אדמו"ר הזקן, אבל לא לזמננו. אז מבחינתו אין התבוננות, אין ייחודא תתאה, אין ייחודא עילאה, אין אתכפיא ואתהפכא...

על שניהם אפשר לומר "אלו ואלו בלהג מלהגים" או "בבלבול מבלבלים"... שניהם טועים ומבלבלים באותה המידה. למה באותה המידה? כי שניהם לא תפסו את נקודת העניין. הסיבה לכך היא שכל אחד מהם מחפש את הישות' שלו ולא את האמת. כי כאשר אתה מחפש את האמת, או מצד אחד אתה יודע שאינך יכול להיות ר' הלל וממילא אתה גם לא צריך להיות ר' הלל. אבל באותה מידה ממש אתה גם יודע שזו טעות חמורה ביותר לטעון שחסידות וכל הדברים שהיא תובעת, אינם

Brilliant & Co

תואר שני בהוראת תושב"ע בתכנית בית מדרשית עם מיטב ראשי הישיבות והמרצים

התוכנית תפגיש אתכם עם דרכי לימוד גמרא מגוונות ותקנה לכם את הכלים הפדגוגיים הטובים ביותר להוראת תושב"ע לדור המחר

לימוד אחר הצהריים

השלמה לתכני בית המדרש - קורסים בחינוך המקנים כלים פדגוגיים עדכניים, קורסים רב תחומיים, קורסים בתושב"ע שיש בהם העשרה והעמקה בתחום הדעת וליווי בכתיבת עבודת הגמר.

בוקר בבית המדרש

לימוד בחברותות, קבלת כלים מתקדמים לעבודה ב'סדר' הכנה, שיעורי גמרא ממגוון רחב של ראשי ישיבות ומיטב המרצים, רפלקסיה על דרכי הלימוד השונות והכנה להוראת המסכת שתילמד בשנה'ל תש"פ.

הלימודים מתקיימים בקמפוס היכל שלמה, ירושלים
ההרשמה לתואר שני בחינוך מיוחד לגברים, בעיצומה!

הרצוג. לדעת. לחונך.

לפרטים: 02-9937337 או פנו בדוא"ל: rishum@herzog.ac.il

יש נך שאלה בעבודת ה' ? סמס ל-
054-4530951

נפשי בשאלתי

הרב יהושע שפירא, ראש ישיבת רמת גן

בעלי כל היום בטלפון הנייד, אני משתגעת! ומה הילדים רואים!?

אכן זו בעיה קשה מאוד. אנחנו בדור שבו התקשורת החיצונית והווירטואלית מושכת את העין ואת הלב ומשכחת את התקשורת הקרובה, העמוקה, האינטימית והמשפחתית. זה מאבק לא פשוט, וכל אדם צריך קודם כל לבחון את עצמו ולחפש דרכים איך להשתפר בכך ולהימנע מהעדפת החוץ והרחוק על הפנימי והקרוב.

אבל לעיתים אנחנו מוצאים שאנשים קרובים אלינו לוקים בבעיות שאנחנו אכן נקיים מהן. כדי שלא תזוח דעתנו ולא נפריז בכיקורתנו, עלינו לזכור שכנראה יש גם דברים שהם מצטיינים בהם ואנחנו נכשלים בהם. ואחרי הכל, אנחנו צריכים לבחון בעדינות אם יש דרך שנוכל לסייע לקרובים אלינו לשפר את דרכם. דוגמה אישית, צעדים חיוביים, פרגון ושמחה אמיתית על כל פעם שבעלך מעדיף את הקשר עם המשפחה ואת הרוגע והנחת על פני השעבוד וההתמכרות לטלפון, יכולים לעזור הרבה יותר מאשר ביקורת מרירה.

מה תפקידם של המשוגעים בעולם?

ראשית, עדיף לשאול מה תפקידנו כלפיהם. והתשובה היא שהם זקוקים להרבה סיוע ועזרה, בדרך כלל הם אנשים שסובלים סבל רב, מצוקות קשות, וכל מי שיש בידו לסייע להם הרי זו מצווה גדולה. אלא שלא כל אדם מתאים לכך ולעיתים גם קשה לעזור להם מפני שהעזרה נלקחת על ידם למקום לא נכון. אך גם במצב שאין בידנו לעזור, חלילה לנו מלזלזל בהם או לגנות אותם וצריכים אנחנו להתפלל שהקדוש ברוך הוא ירפא אותם ממחלתם ומכאבם.

לשאלתך, לעיתים מדובר באנשים בעלי כוחות גדולים ועליונים שמרוב גדולת העוצמות שבהם הסתכרו ואיבדו את דרכם. לפעמים אפשר מתוך תכונותיהם וחלומותיהם הגדולים ותעצומות הנפש שהם מגלים לקבל שערים ופריצות דרך חדשות לבחינה של יסודות המוסכמות החברתיות שלנו, ולעודד כיוונים שהתבניות הרגילות שלנו לא מאפשרות לנו לפנות אליהן.

אני מרגישה קרועה בין פתיחות לשמרנות בעבודת ה'. איך אמצא את מקומי?

הרמב"ם אומר בשמונה פרקים שהתורה מכוונת אל דרך האמצע, שביל הזהב. היא לא מבקשת שנקמץ ביותר וגם לא שנתנדב מעבר למידה. היא לא מבקשת שגברים ונשים יתרחקו לחלוטין ושנתזרו מלבנות בתים בקדושה וטהרה, אך מזהירה אותנו על העריות.

שביל הזהב היא הדרכת התורה הקדושה, ובכל מתח בין קטבים אנחנו חוזרים אל התורה שהיא מכוונת את דרכנו, מאירה נר לרגלנו ומיישרת אורחותינו. וכך גם לשאלתך - בשאלות של פתיחות וסגירות יש עניינים שהם הלכה גמורה, יש עניינים שהם הדרכה מוסרית שניתנת על ידי רבותינו, ובמקום שלא נאמרו דברים ברורים, צריך כל אדם לפנות לרבו ולהתייעץ עמו, ולסלול את הדרך הישרה שיבור לו בין כל הצדדים.

♥ בין המרצים והתוספות המיוחדות: ♥

הרבנית דנה תירוש | הרבנית קתי מנדלביץ | הרבנית אסתר לבנון

הרבנית נעמי שפירא | אסתי ארנד | אורנית פי'ו | שיעורי העשרה למשתתפות הקורס ובני זוג

עם הרב אוהד תירוש, הרב אלי שיינפלד, ד"ר יונתן סגל ועמיר דנה

פאנל מדריכות מנסות על הנושאים הבערים שעולים מן השטח | ועוד ועוד

קורס הדרכת כלות

המקיף והמשודרג מבית בנין שלם

לכל אישה שרוצה להעשיר ולשפר את הזוגיות ולמי שרוצה גם להדריך אחרות

ימי רביעי, חשון - אלול התשע"ט, הנחה לנרשמות עד כ"ט באלול
לפרטים ולהרשמה: 02-6271525 או באתר www.binyanshalom.org.il

דליגה שומרון

ד"ר מרדכי קידור
מזרחן ומרצה במחלקה לערבית
באוניברסיטת בר-אילן

"סליחה, לא שכחנו לטפח מנהיגות תורנית?"

ציונות דתית ללא מנהיגות תורנית היא כמו רכבת בלי קטר, כמו גוף ללא נשמה, "כצאן אשר אין להן רועה". מנהיגות תורנית היא המגדלור המאיר את חשכת הדרך.

הציונות הדתית. עכשיו תורה.

מחברים
תורה בציון

- קרן אחד לאחד תומכת ב-500 עמלי תורה במוסדות תורניים לאומיים ברחבי הארץ.
- התמיכה מוענקת ל-100 לומדים בכל מחזור שכל אחד מהם הומלץ אישית בידי ראש הישיבה.
- התמיכה ע"ס 3,000 ₪ ניתנת למשך 5 שנים בלבד.
- זכאי התמיכה נבחרים ממוסדות הציונות הדתית הממשיכים ללמוד בישיבה בה החלו את לימודיהם ובהתאם ליכולותיהם בלבד.

תרמו עכשיו!
חפשו בגוגל 'עכשיו תורה'
או חייגו 1700-70-70-99